XXXV. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM · Ára: 2,80 Ft · 1979. NOVEMBER 1.

Balázs-Piri Balázs rajza

RŐZSESZEDŐ ANYÓKÁK

– Megmondtam én már régen, drágám, hogy huncutság van ebben a sok újmódi gázkonvektorban és villanykályhában!

mondjuk a magunkét

Bojler

Gázbojlerem vagy nem gyullad be, vagy ha mégis, akkor mi a lakásban ugyanezt tesszük. A szerkentyű ugyanis ilyen ünnepi alkalmakkor enyhe robbanás kíséretében kezdi meg rendeltetésszerű üzemelését: szerencsére, nyílászáró szerkezeteink eddigelé jól bírják a terhelést, mindenesetre jobban, mint a szomszédság. (Ne tessenek csodálkozni ezen az én kehes bojleremen: tizenkét éves szegény öreg feje, s ahogy nézem, az utolsókat rúgja belénk.)

Idáig rendben is volna minden, vagy ha nem, hát nem: magánügy. A dolog ott fajul közüggyé, hogy az elaggott jószágot nem tudom újjal, modernebbel – de még antikabbal sem – fölváltani, mert bojlert *nem kapni.*

Nem kapni, mert gyártása nem eléggé gazdaságos, márpedig nekünk most gazdaságosság kell. Nekem viszont bojler. Lehet, hogy ez hazafiatlan vágy, ámde leküzdhetetlen. És tegyük föl, leküzdöm. Akkor mi van? Akkor kondérban melegíthetjük fürdő-, mosó- és mosogatóvizünket a gázrezsón, ami ugyebár dupla költség az én háztartásom és dupla mennyiség az állam-„gáztartás" terhére. Így gazdálkodunk mi okosan, takarékosan, kicsi ország kicsi népe.

Sokan azt mondják: „Melyik ujjamat harapjam meg, hogy ne fájjon?" Én másként gondolkodom. Én inkább azok ujját harapnám meg, akik így beszélnek. Mert igaz ugyan, hogy a kevésből nehéz okosan gazdálkodni, de nem igaz, hogy lehetetlen. (Ha igaz volna, ma sem ismernők a majonézt.) Nem igaz, hogy egy nép, mely annyi agyafúrt leleményt képes fölmutatni amúgy *oldalvást*, az ne találná meg, ha kell, az útját *előre.* Nem igaz, hogy sorscsapás vagy fátum a társadalmi és egyéni érdek helyenkinti összeigazítatlansága.

Egy bizonyos: ha sokáig nem kapok bojlert, fölrobbanok. Lehet, hogy a kimustrált készülék segítségével, de valószínűbb, hogy csak úgy, a méregtől.

Így még gazdaságosabb is.

Timár György

Énekszóval muzsikával

Első olvasásra nagyon fellelkesített a Legfelsőbb Bíróság döntése, pedig csak egy helyi munkajogi vitára tett pontot. Egy vidéki színház táncosnőjét énekes szereppel bízta meg a főrendező. A táncosnő azonban ezt nem fogadta el, kijelentette, hogy ő nem énekesnek szerződött, nincs is hangja, ő legfeljebb azzal tudná magával ragadni a közönséget, ha annyit énekelne el, hogy „most kéne abbahagyni . . .", mert akkor még fel is kiabálnának a színpadra, hogy most, most, de azonnal! Ám a főrendező nem tágított és mert a táncosnő továbbra sem volt hajlandó énekelni, munkamegtagadás címén felmondtak neki. A táncosnő bírósághoz fordult. Első fokon elutasították keresetét, ám – ügyészségi óvásra – a Legfelsőbb Bíróság érvénytelenítette a felmondást, megállapítva, hogy a táncosnőnek igaza van.

Ha a száraz jogi eset, a paragrafusok mögé tekintenek, azt hiszem, megértik, mitől lettem lelkes: itten egy fontos társadalmi problémában született elvi döntés! Mert arról folyt a vita, hogy kell-e énekelnie annak, aki nem tud énekelni? Az elsőfokú bíróság álláspontja nem ítélhető el, hiszen a kialakult gyakorlatot vette alapul: hányan énekelnek azok közül is, akik nem tudnak énekelni! És nemcsak a dobogón, nemcsak a zene hangjainál található olyan, aki dalolni-táncolni se szégyell. A Legfelsőbb Bíróság viszont egy előremutatóbb álláspontot képviselt: nem kell énekelnie annak, aki nem tud. Az énekeljen, aki ért hozzá. Ezt fogadtam lelkesen – de aztán tovább gondolkodtam és arra a következtetésre jutottam, hogy bár a döntés helyes, nem teljes. Mert mi a jogi álláspont az esetben, ha valaki nem tud énekelni, mégis akar? Tegyük fel, a táncosnő nem utasítja vissza a szerepet. Nincs per, nincs harag. Hogy a közönség észreveszi és kifütyüli? És ahol botfülűek ülnek a nézőtéren? Előfordul, hogy valaki éveken át az egyik strófát énekli a másik után hamisan, repedtfazék-hangon, de környezetében legfeljebb vattával bedugják a fülüket – már akiknek van fülük –, és jöhet a következő strófa. És mi a helyzet akkor, ha egy rossz énekes, akinek erős a hangja, túlénekli a másikat, akinek ugyan kevésbé erős hangja van, de bársonyosabb és képzettebb, és utóbbi azért nem fogadja el az újabb énekes szerepet, mert nem akar úgy énekelni-táncolni, ahogy a másik fütyül neki? Várom a Legfelsőbb Bíróság további döntéseit, más táncosnők jogi eseteiben.

Földi Iván

Hont mutogató mozgalmunk

Történt, hogy az NSZK-ból egy 50 éven túl levő orvosházaspár a Balaton hűs habjaiban akart nyáron lubickolni. Szemesre megérkezve, nem estek neki fiatalos mohósággal a Balatonnak. Vízumuk hátlapján ugyanis olvasható egy passzus, amely támogatja az „Ismerd meg hazánkat" mozgalom célkitűzéseit. 24 órán belül a külföldinek jelentkeznie kell a rendőrségen, de nem ám Szemesen, hanem Balatonföldváron. Nosza hát, indultak spártai fegyelemmel a szemesi postára űrlapot venni. Ott éppen elfogyott az űrlap. A szemesi kemping portásánál próbáltak szert tenni e fontos papírra. Kiderült, hogy itt elég a turistának a pecsét, hiszen Magyarországon nem mindegy, hogy kempingben, vagy IBUSZ-szobában száll meg a külföldi. Alkalmuk volt még megismerkedni a szárszói postával, a Cooptouristtal, ahol ugyancsak nem volt űrlap. És amikor délután fél három körül elérték a földvári rendőrségre, akkor derült ki, hogy az már kettőkor bezárt. A szabadság első napjából a nem éppen fiatal házaspár fél napot áldozott az „Ismerd meg hazánkat" mozgalomnak. Másnap reggel a lellei postán már sikerrel jártak és Földváron a rendőrség is nyitva volt, megkapták a szükséges stempliket. És miután egy napos délutánt, egy verőfényes délelőttöt áldoztak hont mutogató mozgalmunknak, valóban szükség volt a hűs habokra, hogy felforrósodott tudásszomjukat lehűtsék.

Célszerű lenne minden Balatonra jövő turistának előírni, hogy űrlapját lehetőleg ne a határállomáson, hanem például Budapesten, a Mátyás pincében szerezze be és a fővárosban valamelyik rendőrkapitányságon adja le. Így a mozgalom talán „Ismerd meg szép fővárosunkat" jeligével gazdagodhatna.

Dr. Szendei Ádám

Lehet egy kérdéssel több?

A fenti című tv-műsort mindig nagy élvezettel nézem, szerkesztője jó érzékkel ötvözte a tudást, a logikát és a szerencsét. Ha időnként mégis meglepetten csóválom a fejem, annak nem a játékvezető, hanem néhány versenyző az oka.

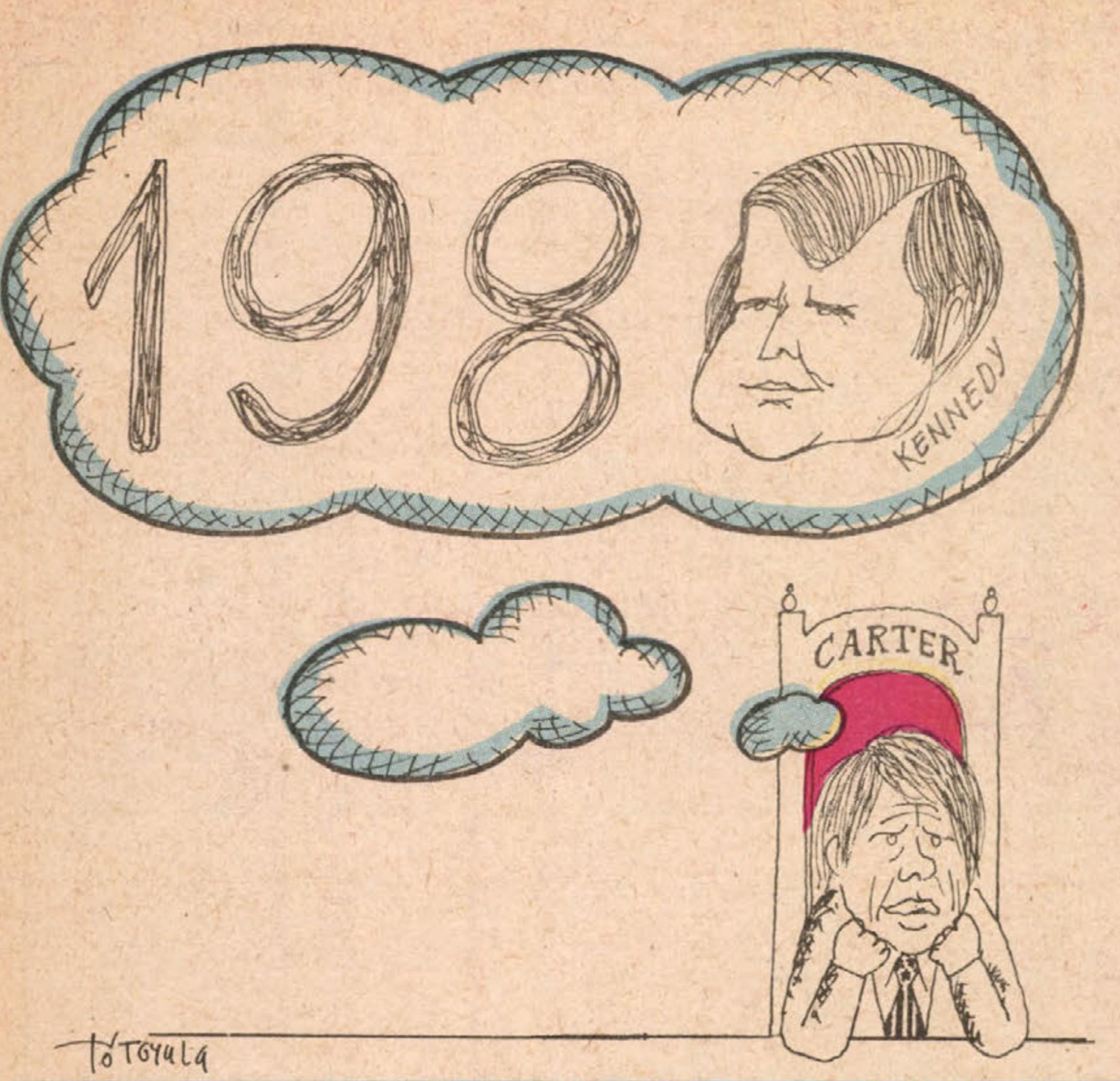
Ebben a játékban ugyanis általában tanult, intelligens emberek vesznek részt, akiknek gondolkodását, tudását, felismerőkészségét gyakran csodálom. Mert én bizony nem jönnék rá például, hogy egy kuszaságot ábrázoló képen valójában kukoricaföldet láthatunk alulnézetben, a másikon egy darázs zöldhályogos szemét paradicsomszószban, a harmadikon korabeli fotót Ferenc Ferdinándról, amint délelőtt az éjjelin ül.

A versenyzők erre mind rájöttek, az egyik adásban is csak két férfi portréjára mondták, hogy nem tudják, kikről van szó, viszont felismerték például a volánnál ülő Husszein jordániai uralkodót. A fel nem ismert két férfi portréjában egyébként nem volt semmi csalafintaság, semmi fotóstrükk. A versenyzők mégis hosszan nézték őket, aztán feladták.

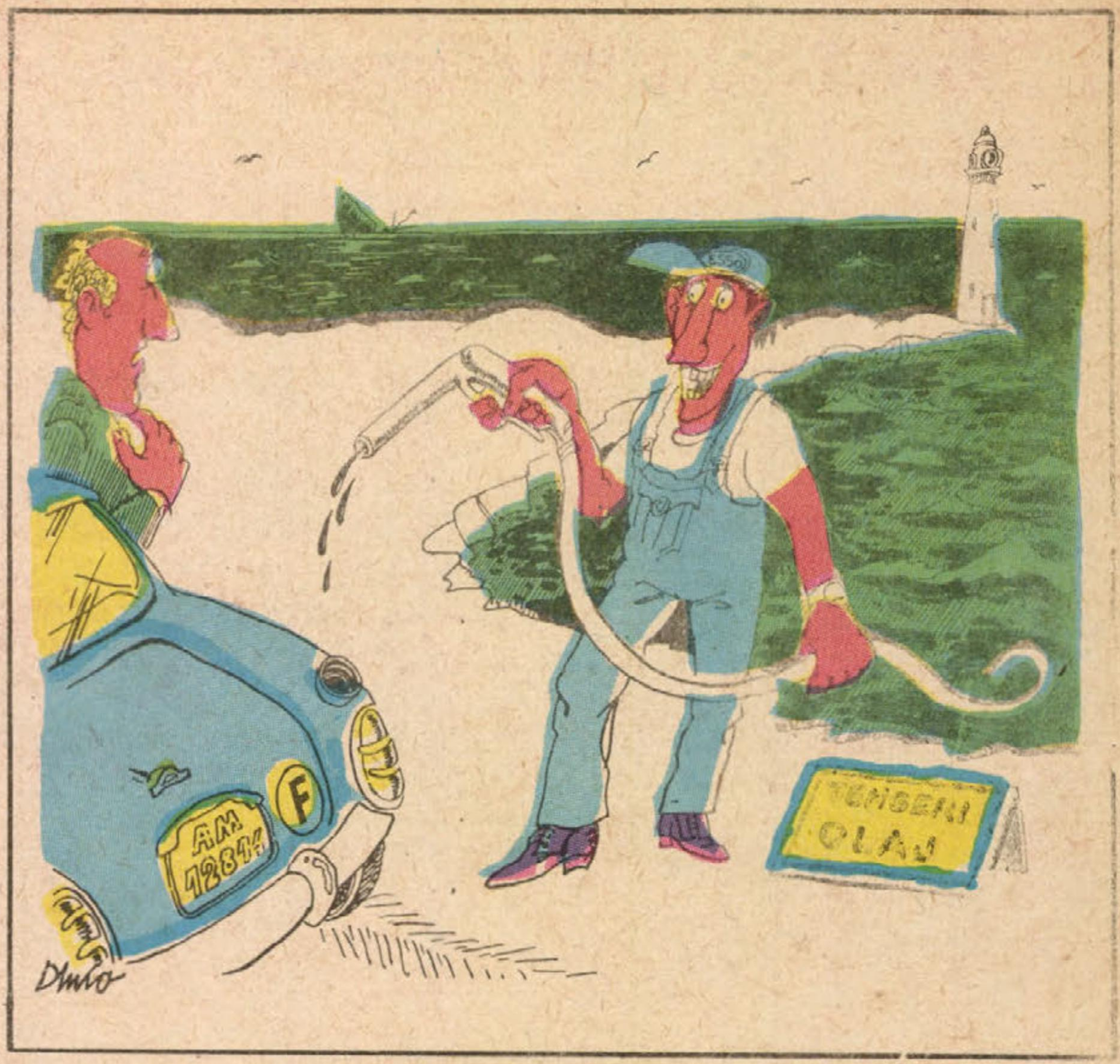
Pedig a két férfi arcképét nekünk, magyaroknak illene már általános iskolás korunkban kapásból felismernünk: egyiküket Szamuely Tibornak, másikukat Bajcsy-Zsilinszky Endrének hívták. Mert sokkal szebb lett volna, ha az ő portréjuk láttán mondják kapásból a helyes választ a versenyzők és a burnuszos Husszeinnél hangzik el a nem tudom.

Vezda János

RÉMLÁTOMÁS

JÓ ÖTLET

ÜDVÖZÖLJÜK KEDVES VENDÉGÜNKET

KÜJLÖZÖVDÜ SEVDEK TEKNÜGÉDNEV!

(Üdvözlő cikk diplomáciai vendég fogadására. Tetszés szerint. Használat előtt a vendég felrázandó.)

A közeli napokban tekintélyes vendége lesz hazánknak. Országunkba látogat a testvéri

— baráti — jószomszédi — közeli — távoli

. . . ország vezetője, akinek hazáját Magyarországgal

— hagyományos történelmi kapcsolatok fűzik össze

— soha nem voltak történelmi ellentéteink

— csak ellentéteink voltak, de oda se neki

— azt se tudtuk egymásról, hogy a másik a világon van.

Ennek a viszonynak a fejlődését különösképpen indokolja, hogy

— országaink szomszédosak, jól ismerjük egymást

— országaink távoliak, meg kell ismernünk egymást

— társadalmi rendszerük a miénkkel azonos

— társadalmi rendszerük a miénktől különböző

— nincs is társadalmi rendszerük.

A magyar dolgozó nép mindig különös figyelemmel kísérte

— szorgos építőmunkájukat

— antiimperialista törekvéseiket

— józan semlegességüket

— realista, bár nem mindig egyértelmű politikájukat

— technikai haladásukat

— sport- és kulturális eredményeiket

— postagalambtenyésztésüket

— ízletes szakácsművészetüket.

Tettük ezt már csak annál is inkább, mert az ő országuk és a miénk

— egyformán kis ország

— az övék nagy, a miénk viszont kicsi

— a miénk mégiscsak valamivel nagyobb, mint az övék

— az övék kicsi, de majd megnő.

Annál inkább is nagy szeretettel köszöntjük kedves vendégünket, mert neve

— nem ismeretlen az újságolvasók előtt

— még ismeretlen az újságolvasók előtt, hiszen csak tegnap került hatalomra

— igyekezni kell megismerni, mert holnap már úgyse mond semmit.

A magyar nép és a . . . nép lelki, kulturális és egyéb tulajdonságai között sok a közös vonás. Mindkét fél fiai és leányai meglátják a napvilágot, alvás közben csukva tartják a szemüket, végtagjaik páros számúak és bőr van a nyakukon. A két ország nyelvében sok a közös szó, ami nem szétválaszt, hanem összekapcsol bennünket, ilyenek például a rádió, a kalucsni és az ofszájd.

Az a körülmény, hogy kapcsolataink jók, nem jelenti azt, hogy nem lehetnének még jobbak is. Erről a magyar közmondás azt tartja, hogy nincs olyan szénásszekér, amire még egy villával ne férne. Jellemző, hogy kedves vendégünk hazájában a néplélek ezt csaknem hasonlóan fejezi ki:

— ne féltsd a bolhát, míg a kutyán szőr van

— nem süllyed el a jégtábla, ha még egy pingvin mászik rája

— a sivatagban minden tevének jut parkolóhely.

Országaink között a kapcsolatok sokat fejlődtek, de még vannak kihasználatlan lehetőségek. Jó példája ennek a kooperációban létesülő szotyolahámozó üzem, amelyről gyümölcsöző tárgyalások folynak a két ország között, és megvan a remény arra, hogy nemsokára harmadik piacon közösen fogjuk szotyolázni a hámozást.

Addig is

— testvéri szeretettel öleljük keblünkre drága vendégünket!

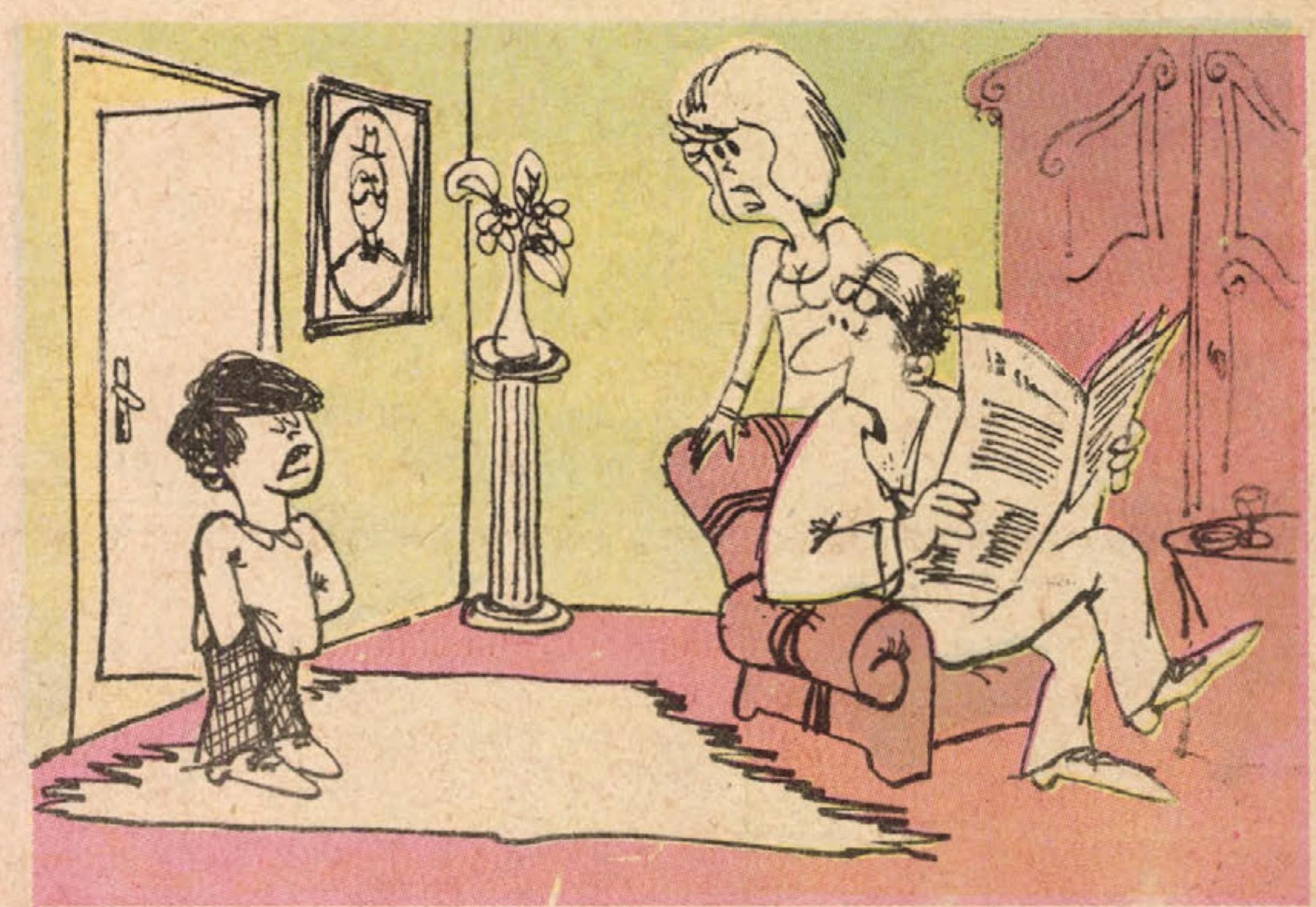
— Köszöntjük a vendég urat!

— Kisztihand, alászolgája!

Novobáczky Sándor

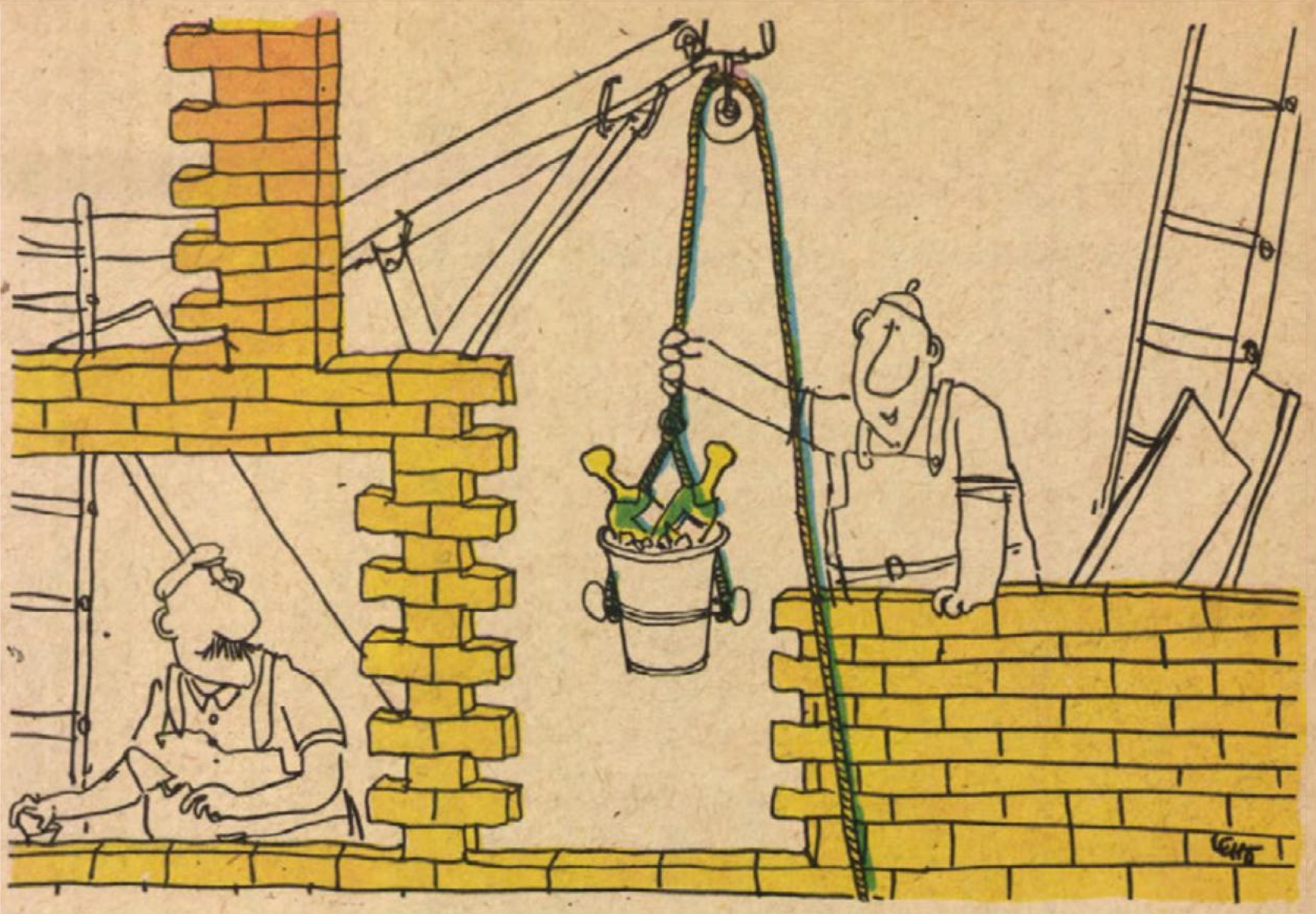
– A nászéjszaka megvár minket, de ezt a könyvet holnap vissza kell adnom!

– Szeretném tisztázni, hogy ti annak idején milyen pá[illegible] vizsgálaton feleltetek meg?!

ÉLES REKLÁMVITA

– Úgy látszik, a lakók nagyon szeretnének még az idén beköltözni!

KRIMI

Tulajdonképpen kezdő detektív vagyok, de nem ez a lényeg. Annyi detektívregényt olvastam ugyanis, annyi krimit láttam moziban és tévében, hogy úgyszólván a kisujjamban van a nyomozómesterség minden csínja-bínja. Olyan példaképeim vannak, mint Sherlock Holmes, Nick Carter, az Angyal, Maigret, Columbo, Poirot, hogy csak a legjelentősebbeket említsem. És ami a legfontosabb: tökéletesen tisztában vagyok a bűnügyek belső logikájával. Megtanultam, hogy SOHASEM AZ A GYILKOS, AKI A LEGGYANÚSABB. A gyilkos rendszerint a lehető legszelídebb, legszolidabb, minden gyanú fölött álló tisztes egyén. Ezt a nagy igazságot sikerült kikristályosítanom a krimióceánból.

Hogy személyes tapasztalataimról is beszámoljak, egyik éjszaka, úgy éjfél után fél kettő tájban a sötét külvárosban sétáltam. Egyszer csak egy kopott földszintes házból velőtrázó segélykiáltást hallottam. Feszülten figyeltem, füleltem, mert a hang határozottan gyanús volt. Rövidesen a sikoly hörgéssé mélyült, majd teljesen elhalt. Ekkor valaki hirtelen feltépte a ház egyik ablakát és kiugrott rajta. Szakadozott ruhájú fiatalember volt, eszelős tekintettel, kezében vértől csepegő tőr. Rögtön tudtam, hogy ő semmi esetre sem lehet a gyilkos, annál sokkal gyanúsabb volt. Sajnos, sok kezdő nyomozó gyakran esik bele abba a hibába, hogy a csalóka látszat után indulva bedől a kétségtelenül gyanúsnak látszó körülményeknek. Ezzel szemben egy minden hájjal megkent, dörzsölt bűnüldöző, amilyen például én vagyok, csak mosolyogni tud az ilyen kis csacsikon. Persze, bizonyos akartam lenni a dolgomban, és odaálltam az illető elé.

— Egy pillanat! — mondtam neki, mire a fiatalember rémült kiáltással futni kezdett. Nevetnem kellett. Hány detektívpalánta hiszi ilyenkor, hogy megtalálta a gyilkost, aki most éppen menekül! Ugyan kérem! Az élet nem ilyen egyszerű. Mindenesetre utánaeredtem, s szerencsém volt, mert a fiatalember megbotlott egy göröngyben, s alkalmam volt felsegíteni őt a földről.

— Ártatlan vagyok! — suttogta alig hallhatóan. Nehezen tudtam visszafojtani a mosolyomat.

— Akkor miért szaladt el? — kérdeztem metsző gúnnyal.

— Ho... hogy miért?... — dadogott. — Tulajdonképpen... ilyenkor éjszaka... ilyen elhagyatott helyen... nem biztonságos... most jut eszembe, én tulajdonképpen nem futottam el, hanem kocogtam, részt veszek a kocogó mozgalomban... nagyon egészséges...

Csóváltam a fejemet. Ez a fiú szinte rájátszik a dologra. Ennyire gyanúsnak lenni — túlzás és fölösleges. Egy zöldfülű nyomozó már letartóztatta volna. De bennem emberére talált.

— Egészséges, hm? Éjfél után? Miért nem nappal kocog?

— Hogyismondjam... nappal nagy a forgalom.

— Igazán érdekes. Akkor talán azt is meg tudná mondani, miféle véres tőrt tart a kezében?

Rémülten meredt a tőrre.

— Ez... kérem szépen... tulajdonképpen... ja igen, tudom, véradó vagyok. Kipróbáltam magamon, van-e elég vérem.

Most áldottam csak krimi-műveltségemet! Megfelelő tapasztalatok nélkül már régen hamis nyomra tévedtem volna. Lássuk csak! Elővettem zsebmikroszkópomat, s megvizsgáltam a tőrt. Bólintottam.

— Ez bizony egy idős nő vére.

— Hogyhogy idős? — rökönyödött meg a fiatalember. — Irén néni csak hetvennyolc éves. Manapság ez nem kor, isten nyugosztalja.

Ebben különben igaza volt. Na jó, jöjjenek a keresztkérdések.

— Nem maga ölte meg Irén nénit?

A fiatalember remegni kezdett.

— Én? Nem! Nem is voltam ott.

— Persze, persze, hiszen kiugrott az ablakon. De a gyilkosság elkövetésének pillanatában?

— A szoba másik sarkában voltam. Higgyen nekem!

Ügyesen védekezik, gondoltam, s ez is nagyon gyanús, vagyis feltétlenül másutt kell keresnem a tettest. Még néhány rutinkérdés:

— Miért nem pisztollyal ölte meg Irén nénit?

— Ugyan kérem! Van nekem ilyesmire pénzem? Én becsületes vagyok, de szegény.

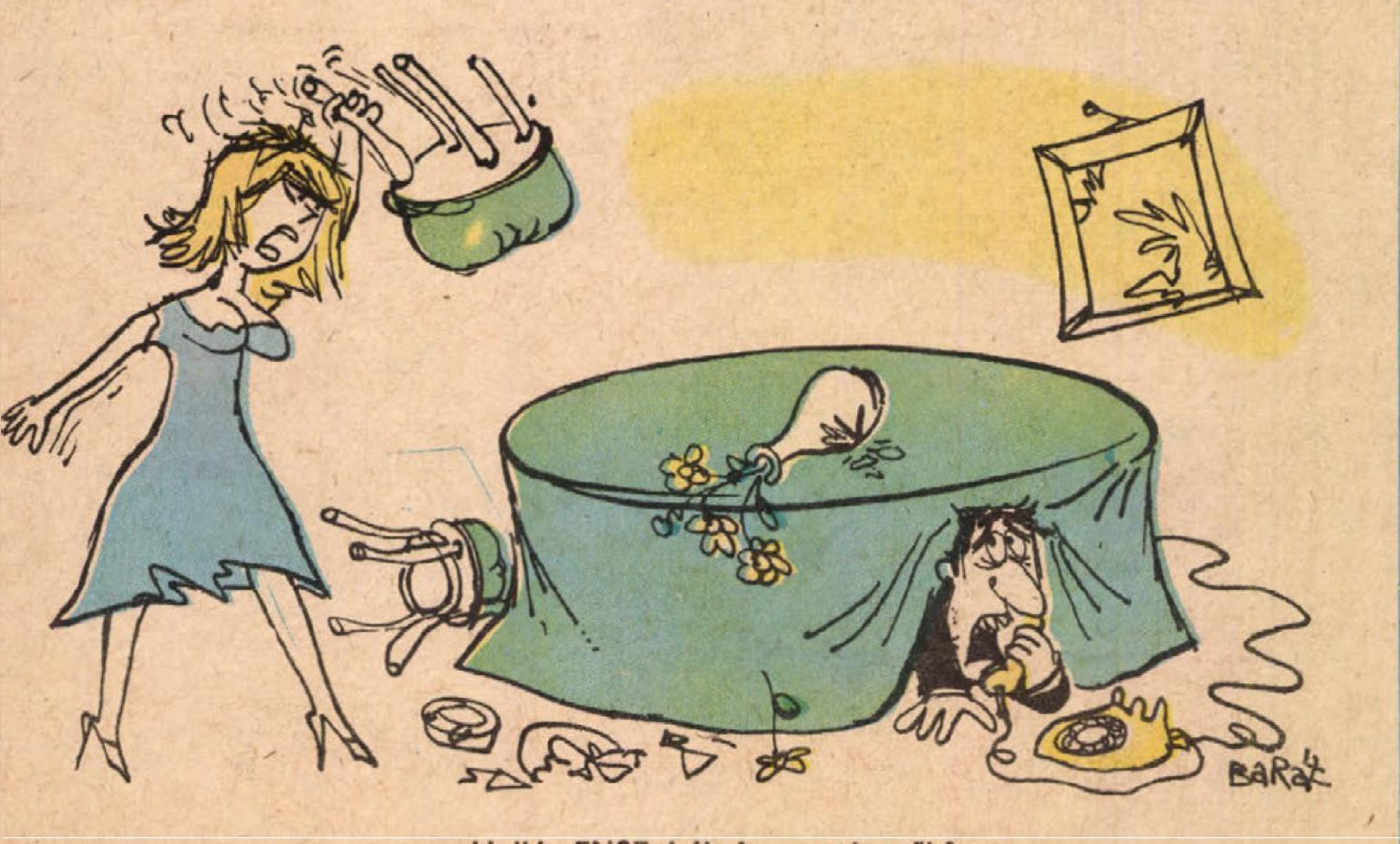
— Mondja csak! Származik önre valamiféle előny Irén néni halálából?

— Azon kívül, hogy én vagyok az egyetlen örököse, az égvilágon semmi.

Ezzel bezárult a kör, másra már nem voltam kíváncsi. Vissza akartam adni neki a tőrt, de hirtelen hátraugrott, megfordult és villámgyorsan elfutott. Most már nem is szaladtam utána, fölösleges fáradság lett volna. Hadd fusson, ha már egyszer kiderült az ártatlansága. Biztos, hogy nem ő gyilkos.

Hanem te, te harminc éve egy Bahama-szigeti szeretetházban élő, tolókocsiban sunyító, minden gyanú fölött álló, nyugalmazott brazil misszionárius — reszkess!

Feleki László

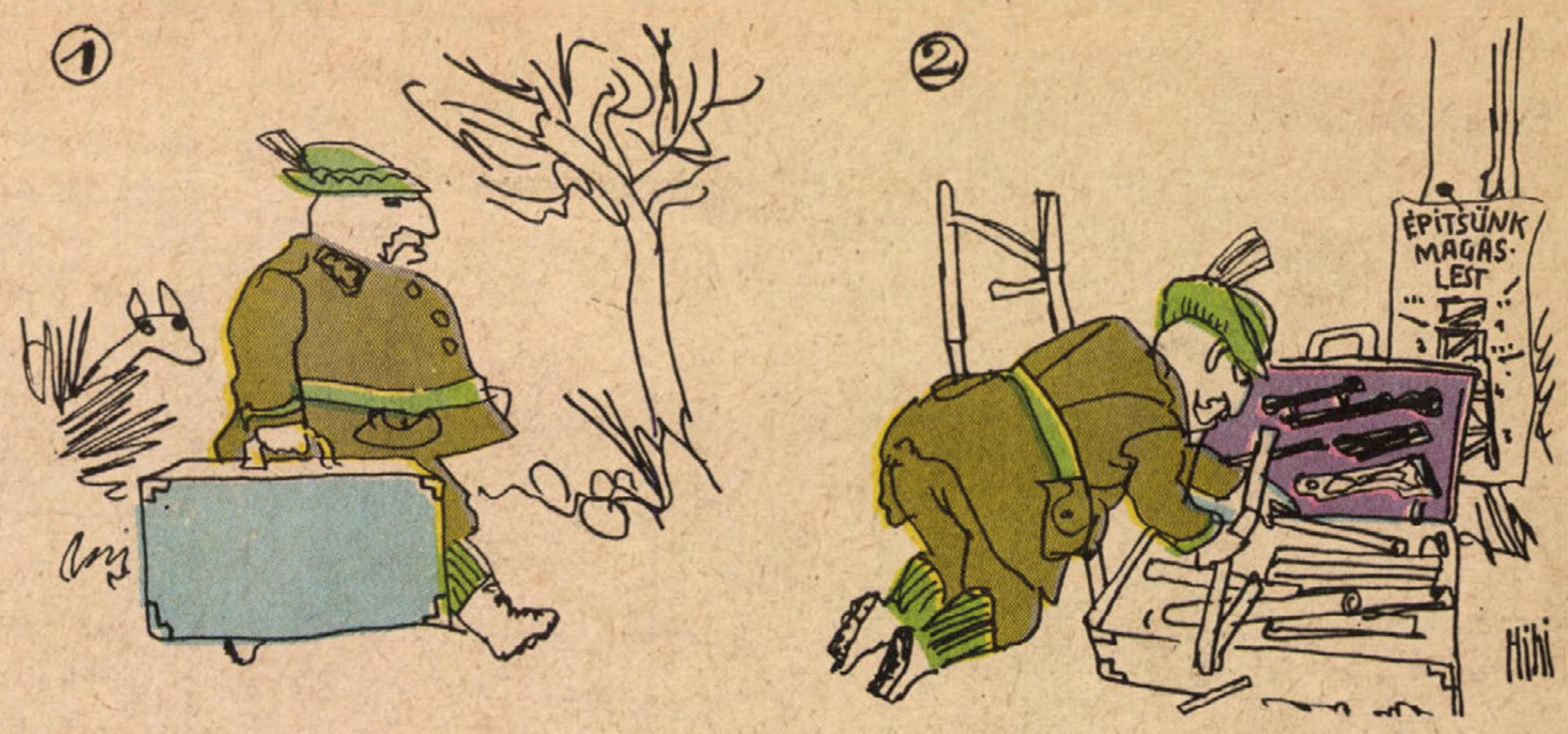
– Halló, ENSZ békefenntartó erők?

– Az ártöbbletet minőségrontásra használjuk fel...

CSINÁLD MAGAD

Beteglátogatás a lovaknál

Két héttel ezelőtt társadalmunk egész keresztmetszete ott várakozott a Lókórház előtt. Aztán a portás gongolt egyet, s ezzel kezdetét vette a beteglátogatók futama az istálló-ispotályba. Az első számú nátha- és ügetőlóosztályon először Mata Harit pillantottam meg a betegboxban.

— Szervusz Mata, nem tudod, hol prüszköl az én kedvesem? — kérdeztem.

A Gertrud Margarete Zelle becenevéről elnevezett ló erre a lókórterem belseje felé rúgott, s én máris ott álltam hétéves barátnőm, Cleopatra mellett.

— Helló, szivi! — vertem a farára. — Hoztam neked egy csokor szénát.

— Pont szénát! — nyerített köhögve Cleopatra. — Neked az időjárással együtt ingadozik az eszed! Hát nem megüzentem a munkahelyedre, hogy krónikus szénanáthám van!?

— Jól van, ne nyeríts ilyen hangosan, mert még meghallja a feleségem!

— A feleséged?! A feleséged csak megköszönheti, hogy a Magyar Lóverseny Vállalat összes ügetőlónője náthás lett, és te több kosztpénzt adsz haza! És most legalább Hófehérkével, Dédnagymamával és a Szűzlánnyal sem csalhatsz meg egy hármas befutóra!

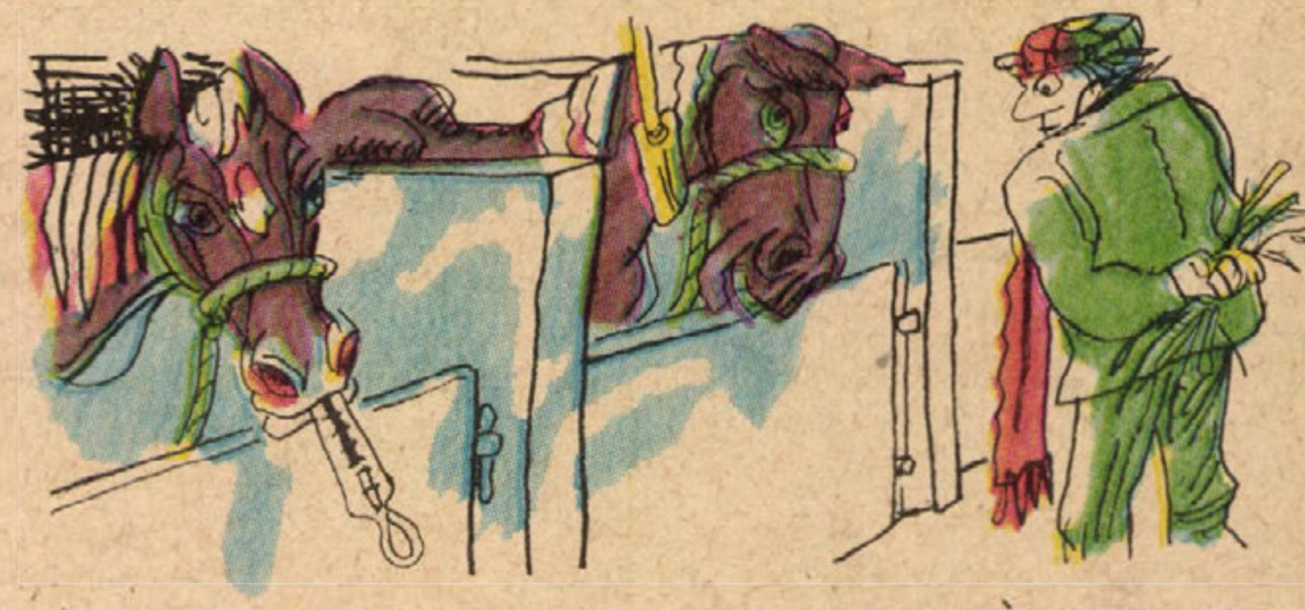
— Oké, drága, ne csinálj jelenetet, mert még azt fogják hinni, hogy nem csak náthás vagy, hanem kehes is!

Mire ő:

— Vedd tudomásul, hogy Izabella királynőnek zabosbükkönyt, Ali Babának pedig szotyolát hozott a betegágyhoz a fiúja!

— Tudod, hogy minden csütörtökön és szombaton szeretlek! Legközelebb rád teszek ezer forintot oda-vissza!

— Haha! — rúgkapált

Cleopatra. — Egy híres író negyvenezer forintot érő drámájával, egy híres nyugdíjas pedig ötvenforintos autóbuszbérletével etette meg beteg lószeretőjét, hogy ne legyen kitéve az egyhangú kórházi kosztnak!

— De, drága Cletopatra, én csak harminckettő ötvenet nyertem a múltkor rajtad!

— Egy doboz mokkacukor abból is kijött volna! És tudd meg, hogy amikor beteg az ember lova, akkor derül ki igazán, hogy ki szereti, és ki nem! Ha neked történetesen vakbélgyulladásod lenne, akkor én biztosan beügetnék hozzád egy csomag töltött savanyúcukorral!

— Kösz, Cleopatra! — szégyelltem el magam lóbarátnőm előtt.

Majd megpaskoltam barátnőm fenekét, s kisiettem a lóteremből. A folyosón az istálló-ápolófiúba futottam. Hálalópénzt dugtam a zsebébe, és mondtam:

— Hozzák vissza a náthából Cleopatrát, vagy lottózni fogok!

Az istálló-ápolónővérfiú nagyot tüsszentett, mert elkapta a VIII. Henrik nevű csődörtől. Majd szakavatottan közölte:

— Ez a lónátha drágább kérem az országnak, mint egy hongkongi influenzajárvány, mert egymillió forintot vesztettünk!

E kijelentés után lósporttársaimmal együtt reménykedem, hogy decemberben nem dönt minket ágyba az a kettő, és makkegészségesen elveszthetjük ezt a beteg egymillió forintot az ügetőpályán a nátha-reményfutamon! Remélem, akkor kibékül velem Cleopatra is!

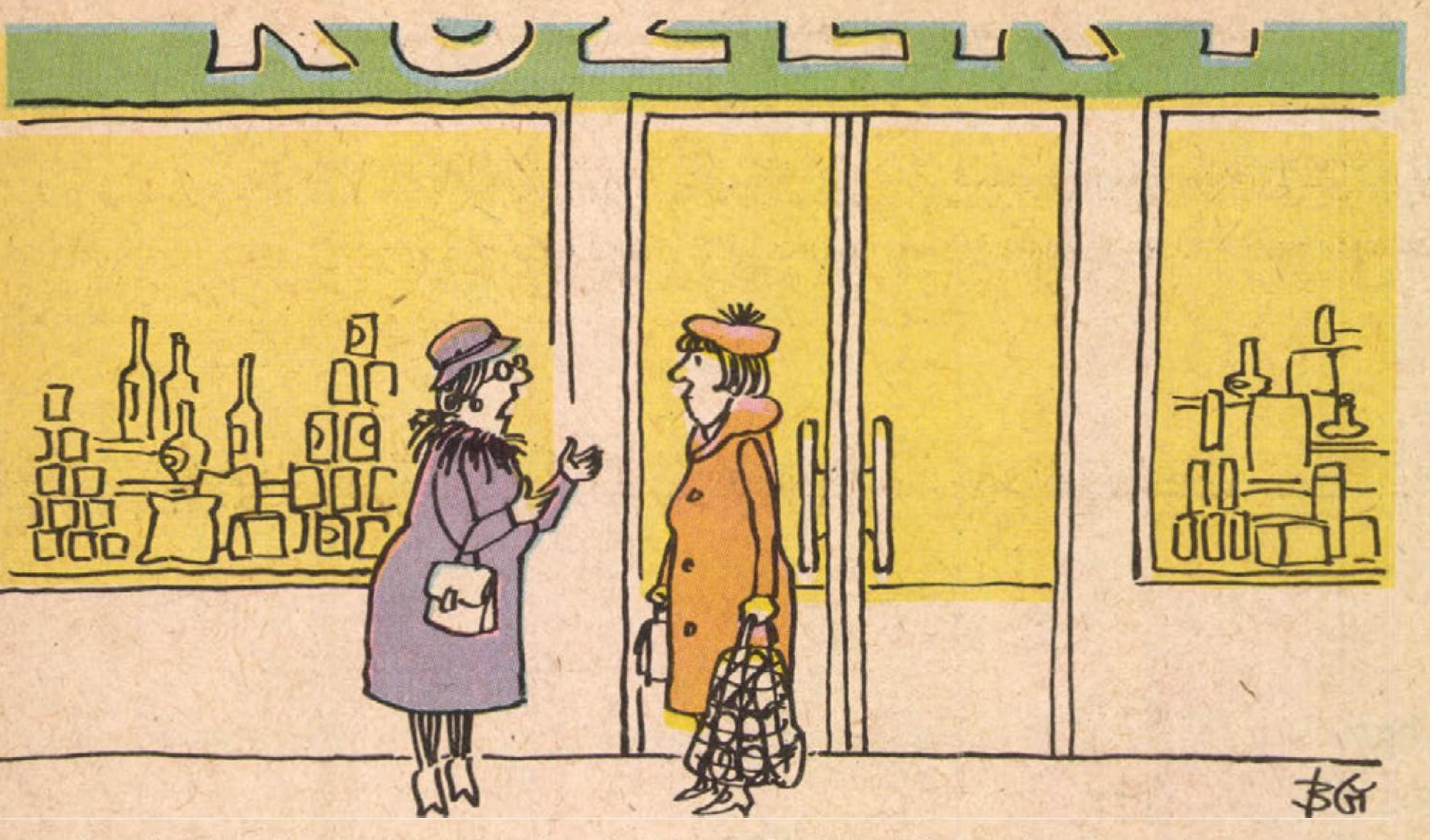
Tormai László

EGY TERMÉK FELVIRÁGZÁSA

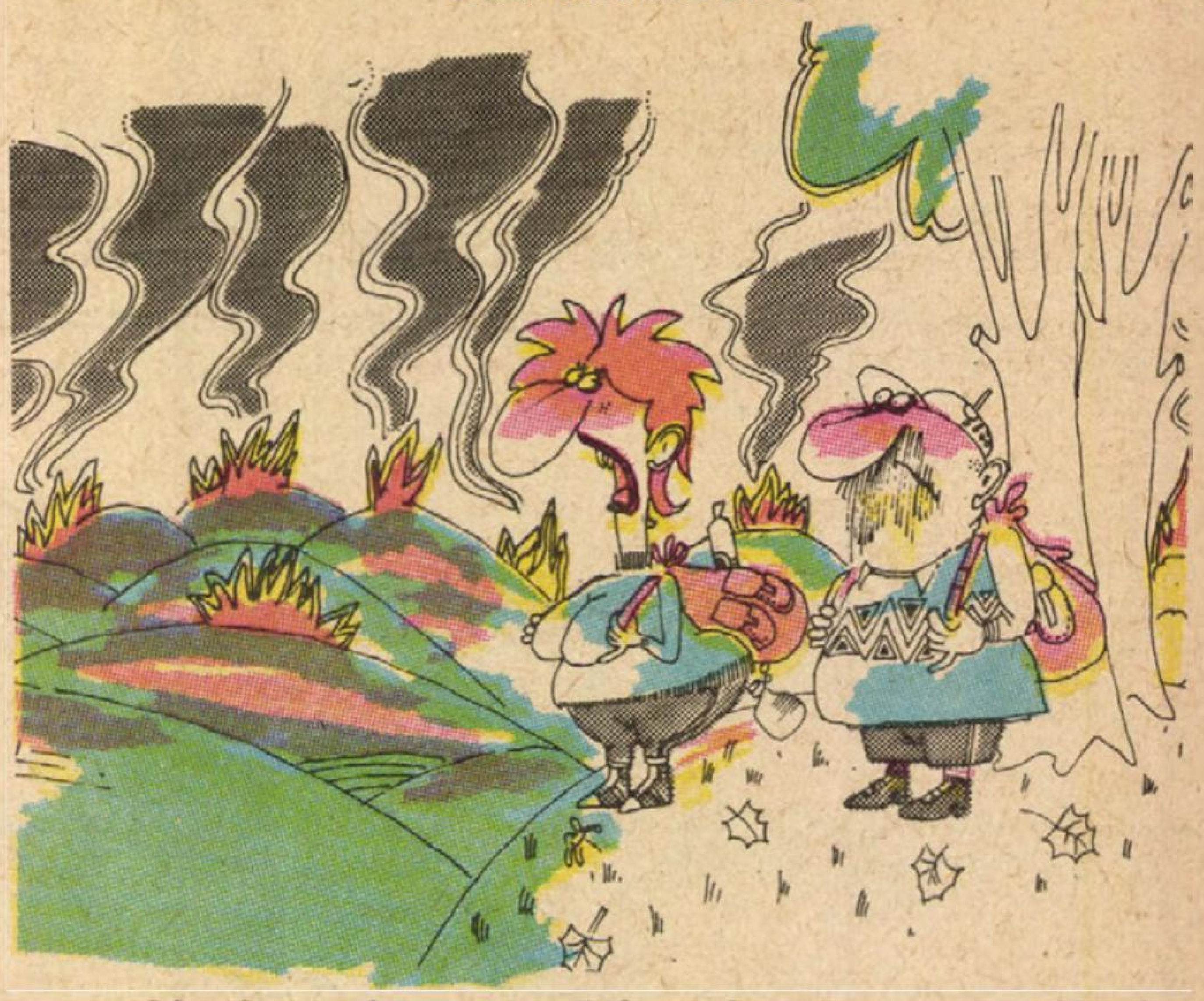
– Nyugaton már nem kell senkinek, olcsón adják el a gépeket!

VILMA NÉNI

– És még azzal bosszantanak a lapok, hogy idén édesebb a cukorrépa, mint tavaly!

ŐSZI KIRÁNDULÁS

– Mondtam, hogy siessünk, már megint megelőztek bennünket!

MUSEOPOLIS

— Kedves külföldi vendégeink! Most léptük át a gyar város, Museopolis határát. Fogódzkodjanak erősen az ülésekbe, nehogy leessenek a székről. Nem ámulatukban, hanem azért, mert az autósztrádáról hepehupás földútra térünk rá. Abba kellett hagyni az útépítést, ugyanis alapozás közben megtalálták a római kori Interurban legnagyobb ciszternájának romjait. A további értékes leletek reményében az útépítés szünetel, a feltárás folyik, már előkerült a föld alól Marcus Aurelius kutyájának nyakörve.

Most pedig tekintsenek jobbra, kedveseim! A munkagödörből már három centire kiemelkedik egy avar kori temető halottasházának szerszámkamrája. Az értékes műemlék miatt egy hatalmas lakótelep építését állították le. Hazánkban nem érheti szó a műemlékvédelem elejét. Ha jövőre látogatnak el ide, már hatalmas építményben gyönyörködhetnek. Nem a lakótelepben, hanem a bazilikányira felépített szerszámkamrában. Nálunk ugyanis az ókori köveket és kavicsokat szokták emeletesre építeni.

Balra, balra fordítsák fejüket drága hölgyeim és uraim! Itt látható egy honfoglalás kori lótemető. Ja, hogy mi az a félbemaradt valami? Egy bölcsőde, egy óvoda és egy iskola lett volna itt, ha nem találják meg a régészek ezt a dögtemetőt. Mégis első a nemzeti múlt!

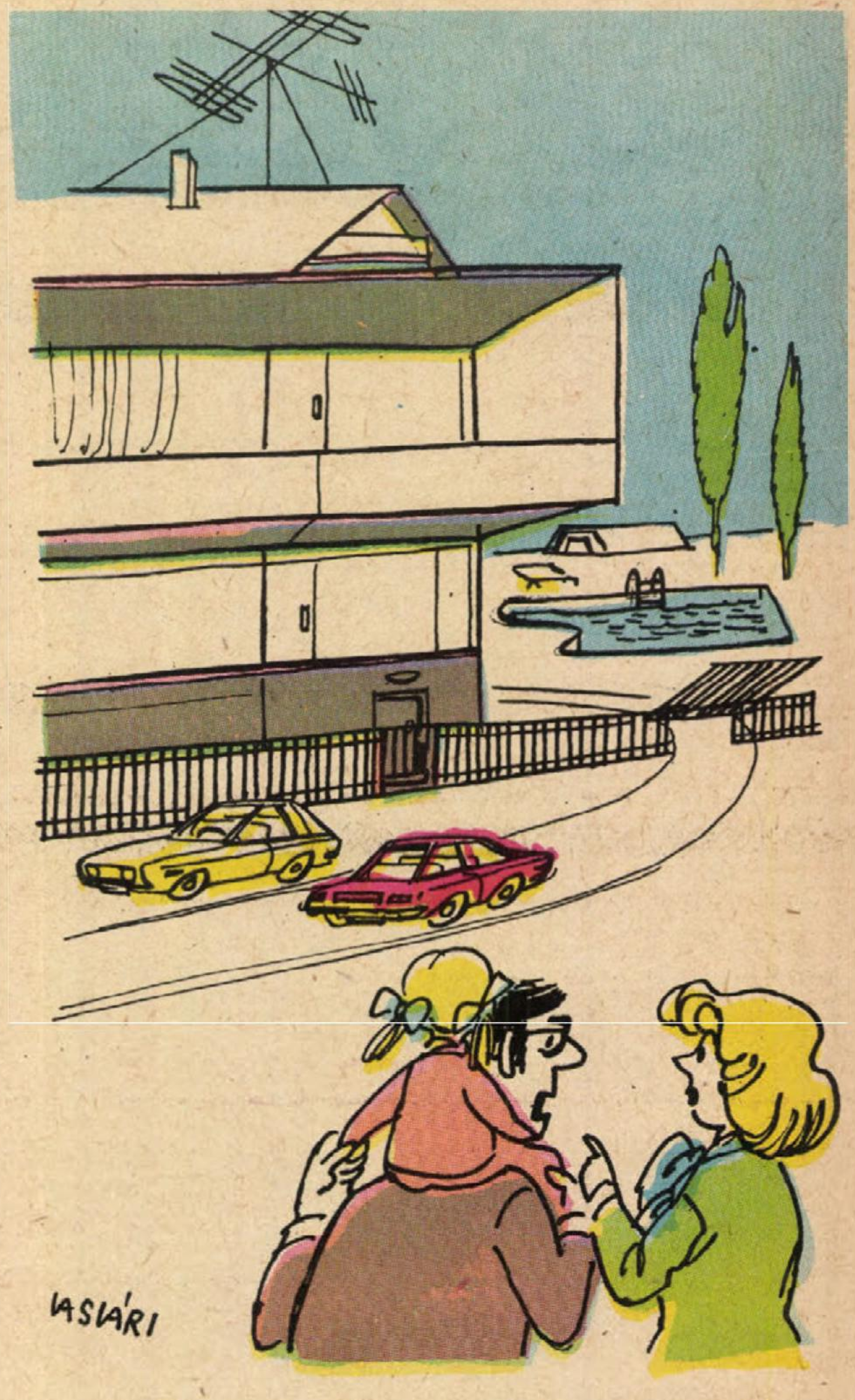
A következő jelzőtáblánál is nézzenek szét. Itt alant terült volna el az ország egyik legnagyobb beruházása: a vilcsi kombinát. Sajnos hiába feccöltek bele tízmilliárdot, mert a főüzem építésénél felszínre került egy kun tábori illemhely. Az Európában páratlan lelet minden gazdasági szempontot félrelökött. Első a kultúra!

Kérem kedves utasainkat, szálljanak le és puszta kézzel toljuk tovább a buszt, mert kifogyott a benzin. Az a közeli benzinkút nem üzemel, mert az átadáskor a szalagot elvágó megyei vezető ollója leesett a földre, keresni kezdték, de olló helyett egy longobárd bárdot találtak egy gepida kulacs társaságában. A többit már tudják. Persze, igazuk van, eddigi utunk során sok szép várat, kastélyt, templomot és polgárházat láttunk omladozni, de ezekre csak később kerülhet sor. Időrend szerint először a római kori kőzúzalékot kell rendbe tenni.

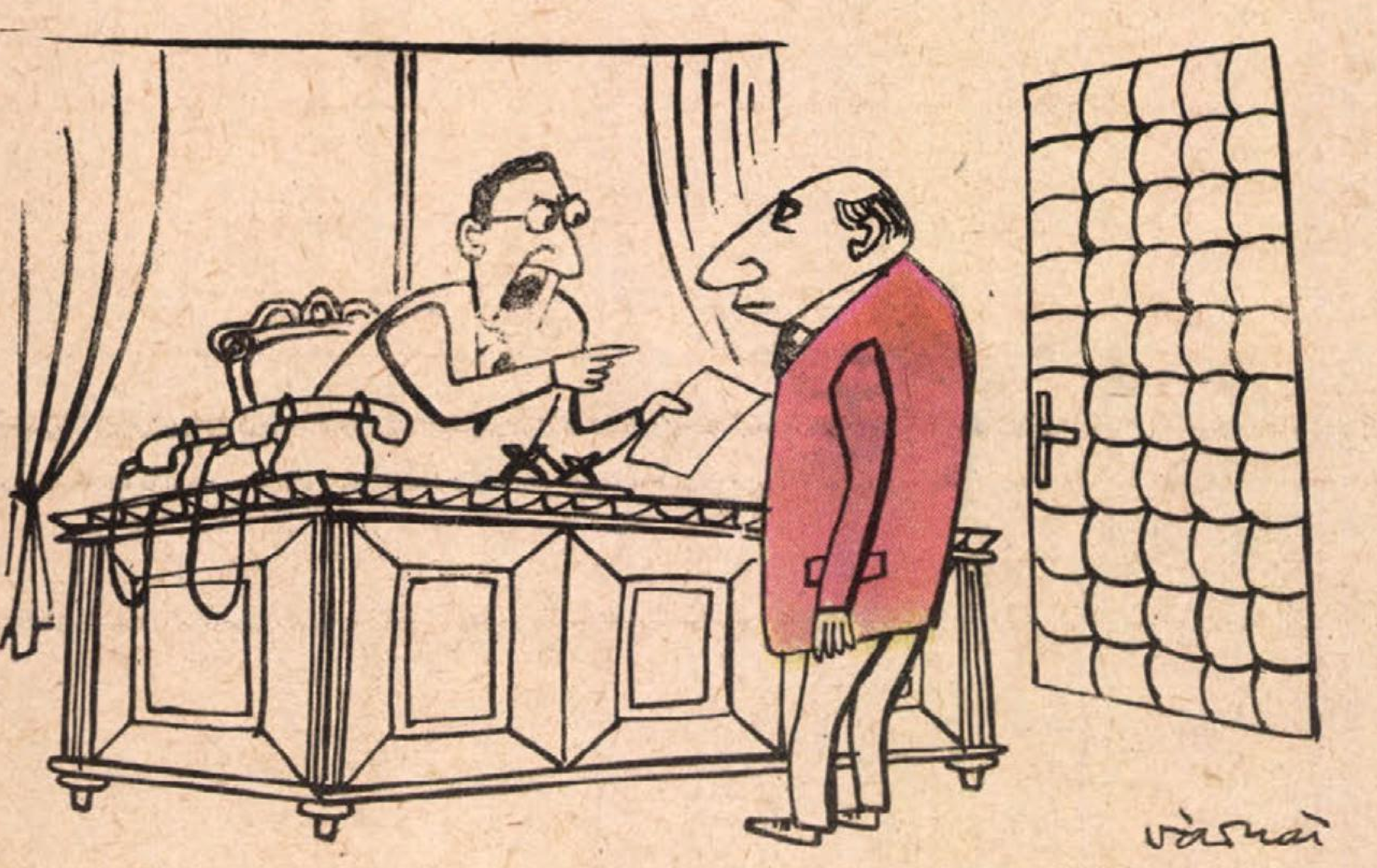
— De igyekezzünk tovább! Ugye már Önök is látják? Ez a hatalmas művelődési ház sajnos használhatatlan, mert a tetőszerkezet felhelyezését akadályozta a kultúrház nézőterére történelmi kegyeletből beépített vízigót gémeskút ágasfáját. A skanzen kialakítása jelenleg folyik.

— Azt tetszenek kérdezni, hogy kik laknak a városban? És ki ez a sok ember az utcán? Természetesen a múzeumőrök...

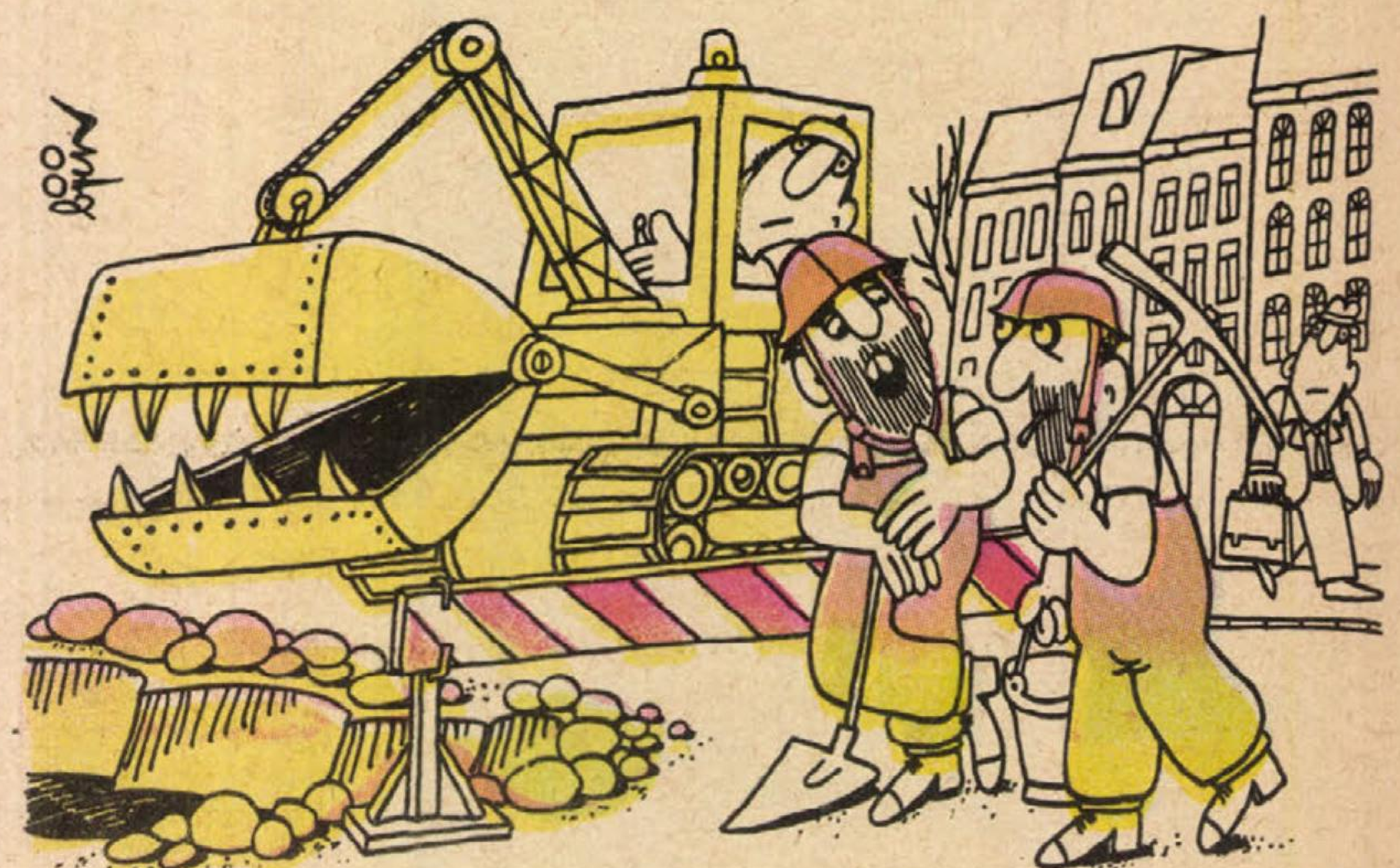
Majláth László

– Állítólag egy rejtvénypályázaton nyerték!

– Vegye tudomásul, a maga esetében az a szó, hogy idióta, nem sértés, hanem mentség!

– Szerinted ma mit vágunk át? Gázcsövet, telefonkábelt vagy vízvezetéket?

– Először kutyára gondoltam, de ide egy vakondok stílszerűbb...

– Hallottátok? A szép Boáné serkentőt adott be a férjének, és az most nem tud téli álomba merülni...

ZSÖLLYE

A Nagymező utcai eszpresszóban délelőttönként számos ismerős veszi körül az ott fekétéző Rodolfót. Valamelyik délelőtt megjelent az asztalnál az egyik közeli színház ismert művésze is, aki nagyot sóhajtva ült le melléje.

— Jaj, Rudikám, de szeretnék cserélni veled! Úgy szeretnék én is bűvész lenni!

— Aztán milyen mutatványokat szeretnél csinálni?

Színművészünk révetegen nézett maga elé.

— Óh, csak egyet! A főrendezőmet kanárivá változtatnám és utána kinyitnám az ablakot!

*

Sinkovits Imre egyik délelőtt Pest környékén filmezett és a forgatás szünetében betért egy közeli fodrászüzletbe hajat vágatni. A fodrászmester elkezdett lelkendezni:

— Nahát, de örülök! Sohase gondoltam volna, hogy egyszer személyesen is megismerhetem a művész urat, mert ha nem tudná, ön az egész családom kedvence és mit tetszik errefelé csinálni, meg ha már itt van megkérdezném, ugye Ön Fradi-drukker, meg van egy lánya, akinek a Hegedűs Csaba a férje és ugye óbudainak tetszik lenni, mert a sógorom is odavaló és ő mondta, hogy onnan származik a család, jaj, majd elfelejtettem, hogyan parancsolja a hajvágást?

Sinkovits ránézett a fodrászra és csak enynyit mondott:

— Csendben!

Rátonyi Róbert

VILÁGTAKARÉKOSSÁGI NAP

— Szabad ez a kocsi?

— Igen.

— Akkor vigyen át a túloldalra, aztán várjon meg, és egy óra múlva hozzon vissza, mert olyan nagy a forgalom, hogy gyalog félek átmenni.

TRIBÜN

Az FC Tranmere Rovers pályáján a Bournemouth csapata 4:0-ra vezetett a helybeliek ellen. Az egyik hazai szurkoló nem bírta tovább a megaláztatást, berohant a pályára és amikor a Bournemouth kapusa kirúgáshoz hajolt le, hátulról ráhúzott a pálcájával.

A szurkoló neve Dave McKeon, kora — 66 év.

De hát mindig mondtuk: elkezdeni sohasem késő.

Dr. Dabke, melbourne-i nyelvész nemrégiben közzétette sokesztendős kutatásainak eredményét:

— A szurkolók, megfigyelésem szerint, 33 szóból állítják össze átkaikat a pályán. Ez azonban korántsem jelent annyit, hogy valamennyi szurkoló az összes szót használja. Ellenkezőleg. Legtöbbjük szókészlete 3—4 szóból áll. De azt a 3—4 szót nagy gyakorisággal ismételgetik.

Dohányzik? — kérdi a sportorvos az ökölvívótól.

— Nem.

— Kár. Különben rögtön megtiltottam volna.

(p. p.)

ÉRVEK ÉS ELLENÉRVEK

SZÓSZÖCSKÉK

Van egy rovat a Rádióújságban, a címe: „Olvastuk”. A lapok rádió- és tévékritikáiban talált magvasabb mondatokat gyűjti össze.

Megvallom: az „Olvastuk”-ot olvasva, nem mindig találom a — *magvat.* Például aszongya: *„A túlsűrítettség átka a didaktika.”* Terepszínű farmotoros karmonádli legyek, ha ezt értem. Hogy micsodája minek mi? Netán túlsűrítettségért eped a kritikus? De miért

túl? Túlsűrített dráma az olyan dráma, mely már nem érthető. A túlsűrítettség épp olyan átka a drámának, mint a didaktika — vagy mint a túl nagy kép és a túl kicsinyke gondolati fedezet egy esztétikai aforizmának.

Imhol egy másik „magvas” kritikusi mondat, Szentágothai professzor tévébeli előadássorozatáról: *„A legheterogénebb közönségnek beszél, a televízió nyilvánosságának nem maradt más választása, mint az egyszerűség és az érthetőség.”* Vagyis: tekintve, hogy a professzor vegyes műveltségi szintű közönséghez szól, nekünk, nézőknek csak egy választásunk lehet: egyszerűen és érthetően figyelni. Tiszta sor. A magam részéről ígérem, hogy jó leszek és a jövőben még érthetőbben figyelek, csak előbb jól kiröhögöm magam.

Egy harmadik gyöngyszem: *„A mindenkori cselekmény igazi hajtómotorja a szenvedéllyel vállalt igazságok ütköztetése.”* Ez is teljesen világos, ugyi: az ütköztetés a hajtómotor. Csak arra kell vigyázni, hogy aztán két hajtómotor valahogy össze ne találjon ütközni, mert akkor esetleg kis hajtómotorok születnek a mindenkori cselekmény örök törvénye szerint.

Ennyit a magvakról.

*

„Szándékos élet elleni bűncselekmény” — olvassuk, halljuk minduntalan. Mert hát ez a „hivatalos” jogi elnevezése a gyilkosságnak.

Ha már mindenképpen szükséges ilyen körmönfont nevet adni a gyereknek, ajánlom az alábbi magyar nyelv szellemében fogant... akarom mondani: a magyar nyelv szellemében fogant alábbi megfogalmazást: *„Élet elleni szándékos bűncselekmény.”*

A jövőben ez legyen a hivatalos elnevezés. Mert azt hiszem, a jognak sem lehet joga fittyet hányni a törvényekre, még akkor sem, ha ezek „csak” a nyelvéi.

*

Hivatali kötelmeimnél fogva alkalmam nyílott az évek folyamán megismerkedni néhány nevezetes személyiséggel. Íme egyik — maradandó emlékű — találkozásom.

Két külhoni férfiúért mentem a szigeti Nagyszállóba. Egyiküket sem ismertem, csak annyit tudtam róluk, hogy honfitársak, s mivel fontos kulturális tárgyalásokat lefolytatandó érkeztek előző este fővárosunkba, „csapatuk” egyik tagja igen neves költő, a másik pedig hazája volt miniszterelnöke.

Kellő áhítattal léptem hát a Nagyszálló halljába, ahol is egy törpébe meg egy óriásba ütköztem. Az óriás volt a költő (igazi költőóriás!), a törpe meg a miniszterelnök úr. Nos, ez utóbbi félkézzel még bemutatkozás közben is folyton a nadrágját szorongattahúzkodta. Hogy miért, az

nyomban kiderült, mert az óriás az alábbi szavakkal fordult hozzám:

— Kérem, legyen olyan jó elvinni a miniszterelnök urat valami áruházba. Tudniillik *otthon felejtette a nadrágtartóját.*

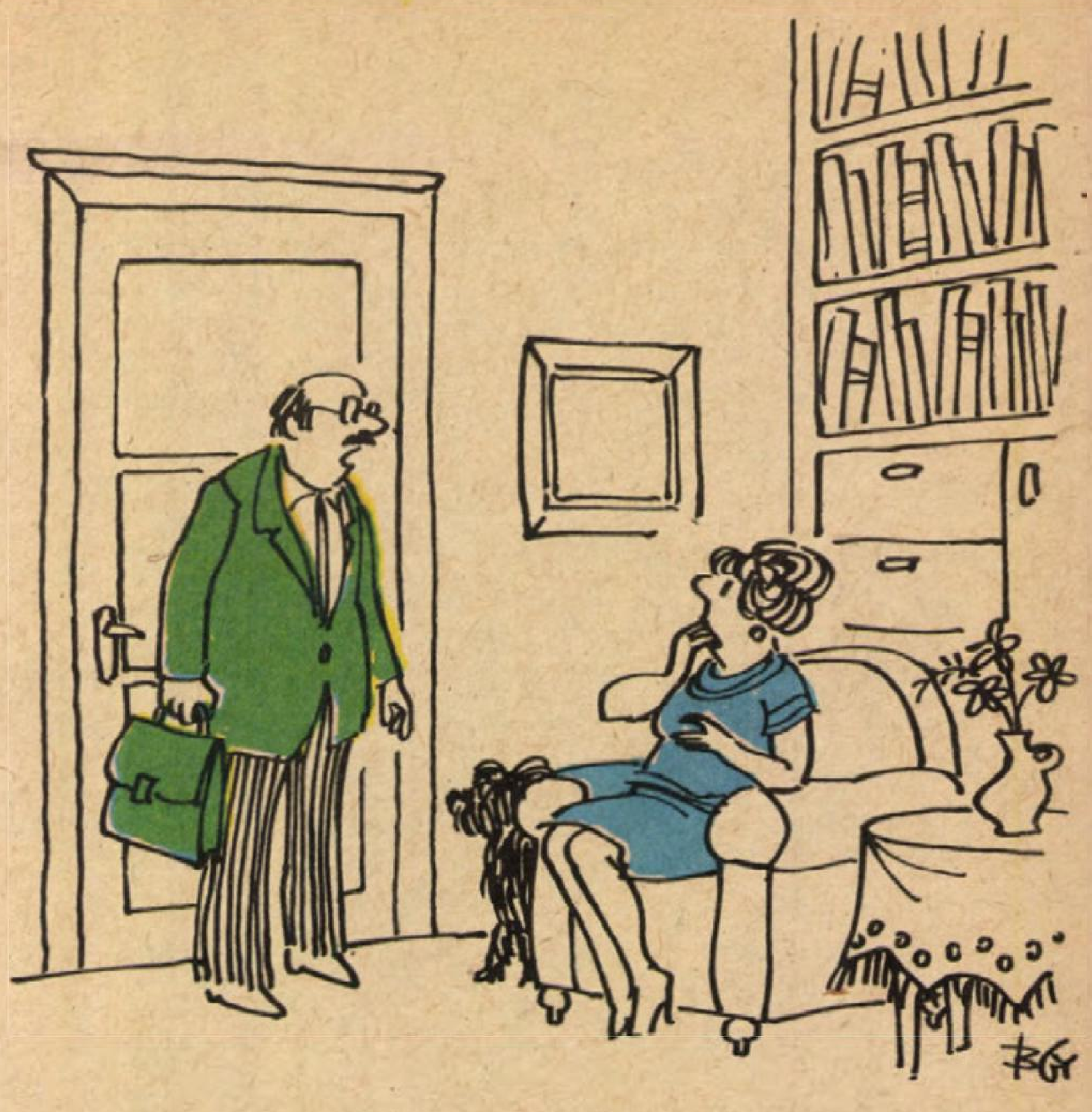
S még merje mondani valaki, hogy a költők élnek a fellegekben! A miniszterelnökök, amint látható, néha sokkal inkább...

Az enyém egyébként a nyakkendőit is otthon felejtette. Be sem akarták engedni a korabeli Duna Szálló bárjába. Hiába súgtam oda a portásnak, hogy az éltes úr nem huligán, ellenkezőleg, egy nyugat-európai állam kiérdemesült kormányfője.

— Hogy oda ne poroszkáljak! — hahotázott a kidobóember. — Végre egy jó szöveg! Még hogy kormányfő!

És csak egy korabeli húszas fejében volt hajlandó fejet hajtani a nyilvánvaló tény előtt.

Timár György

– Szívem, légy erős, ma kidobta a komputer, hogy nő vagyok, elvált, és két gyerek anyja...

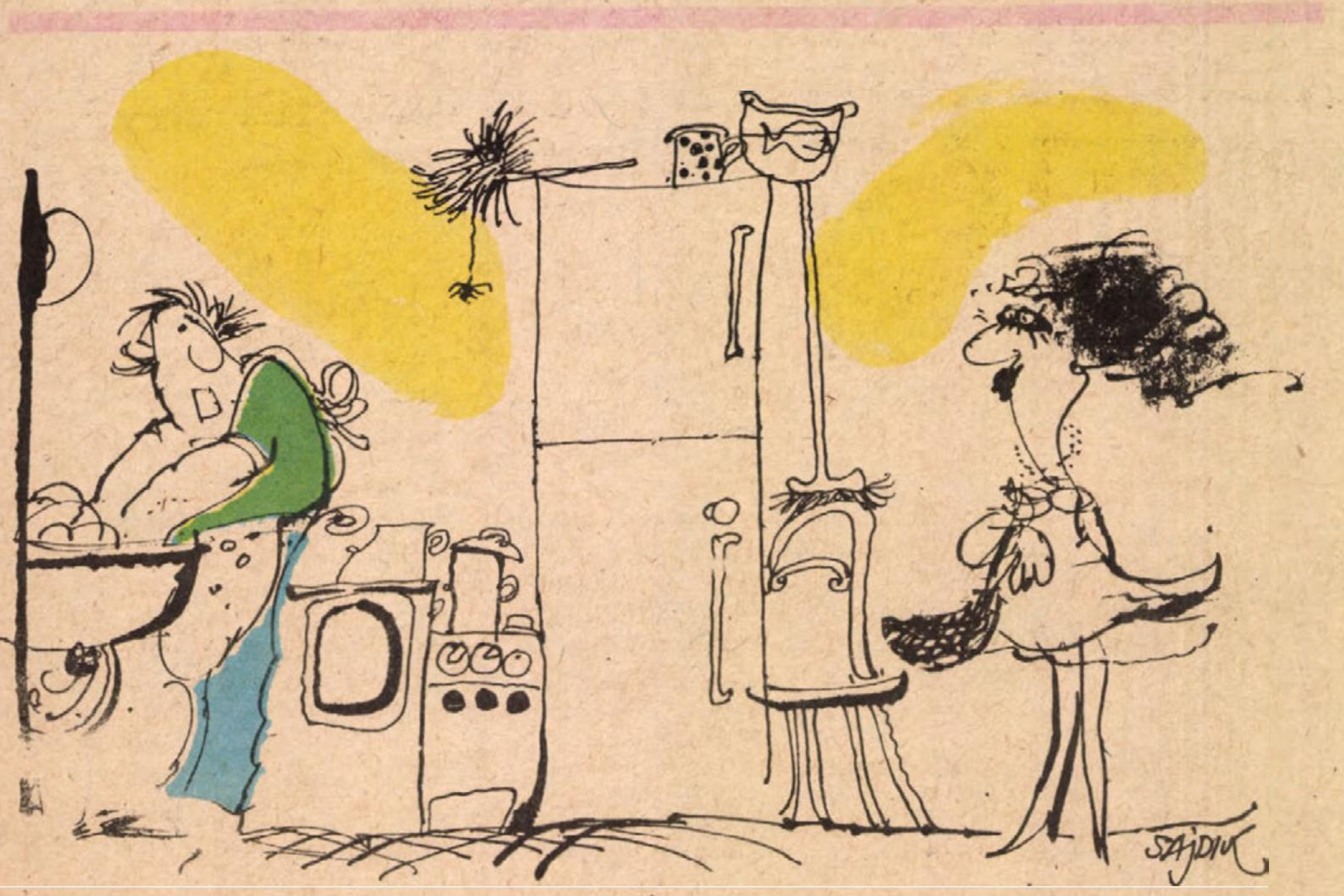
Kovácsné arról panaszkodik a barátnőjének, hogy milyen nehéz a sorsa a férje mellett.

— Hát hagyd ott! — tanácsolja a barátnő.

— De hiszen már kétszer otthagytam! Csakhogy egyszer sem vette észre, mert éppen nézte a televíziót...

– Muszáj egy kis rendet csinálni, mindjárt jön az úttörőbrigád takarítani...

Nem értem, húsz évvel ezelőtt fele ennyi pénzből sokkal csinosabbra kozmetikáztak!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

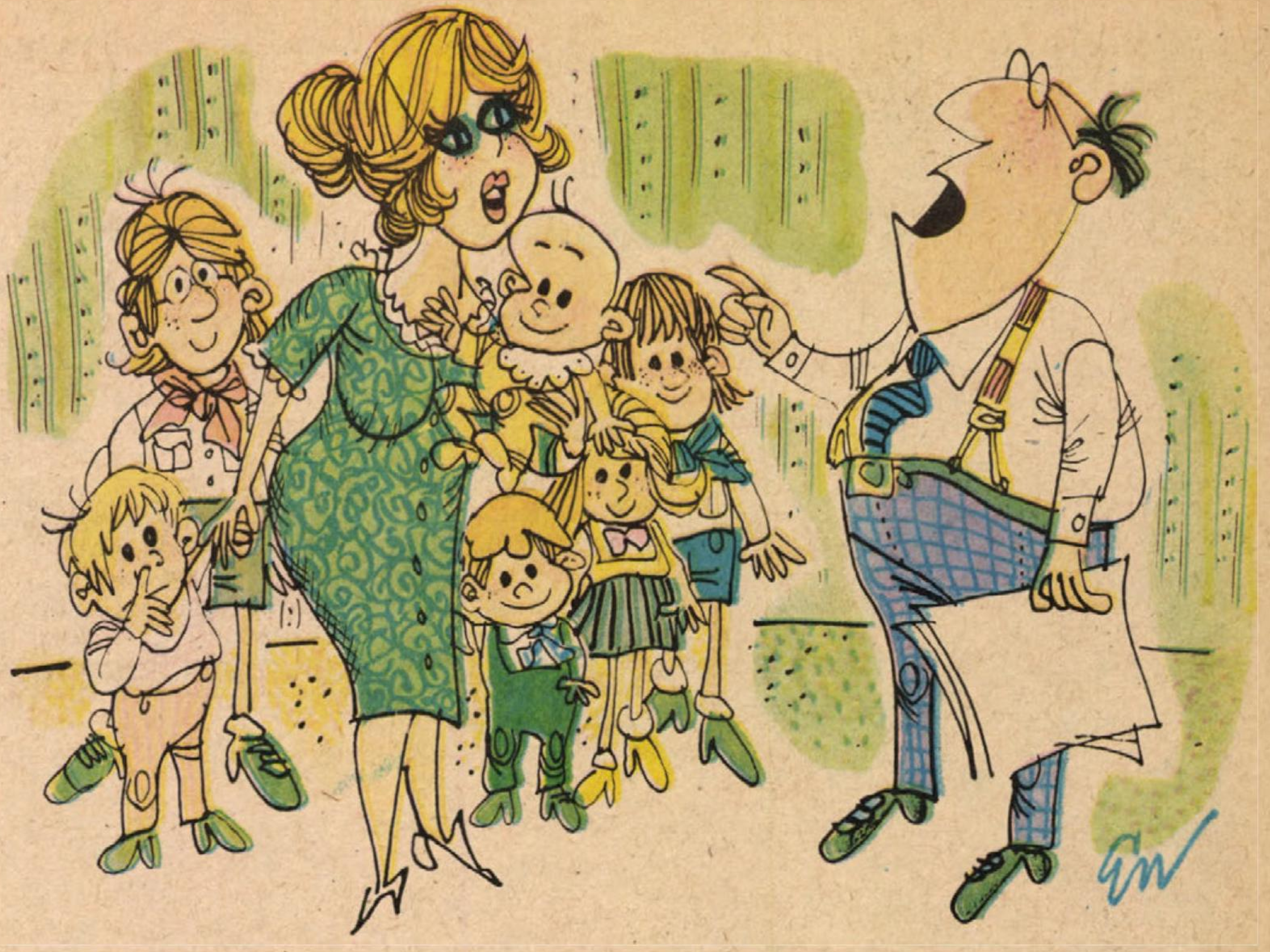
— Hajnövesztő szert kérek — mondja egy idősebb úr az illatszerboltban.

— Kis vagy nagy üveggel? — kérdezi az eladónő.

— Csak kis üveggel... Nem akarom, hogy rögtön olyan hajam nőjön, mint egy huligánnak.

PÁPAI SOUVENIR

– A gazdasági helyzetünk miatt azonnali létszámstopot kell elrendeljek!

SZÉN

Szenet hoznak a Ló utcába. A Ló utca keskeny, mint egy agár. Jobbra is parkíroznak, balra is parkíroznak. A szeneskocsi bedugaszolja az úttest közepét. Egy bringa nem sok, annyi sem fér ki mellette.

A szeneskocsi mögött szépen összegyűlnek az autók. A sor kilóg a Körútra, át a hídon, végig Budán, keresztül a Kisalföldön, az Alpeseken, az óceánon, le a világ végén. Érdekes arra gondolni, hogy most a távoli Aconcaguában is dugó van, mert szenet hoztak a Ló utcába. Kicsi a világ. Egymásra vagyunk utalva.

A szeneskocsi mögött várakozó első ötszáz autó változatosan reagál. A többiek nem. Ők már nem is tudják, miért állnak, csak állnak. Arcukon az elkerülhetetlen végzetbe való megnyugvás bamba bélyegével. De a Ló utca lázong.

Egy Skoda a zabláját rágja.

Egy Trabant a szügyébe vágja fejét és toporzékol.

Egy Wartburg ráborul a volánra, a homlokával nyomja a dudát.

Egy Polski kiül a kocsi tetejére, ingéből zászlót csinál, a szíve vérével ráírja: „Tiltakozom!"

Egy Lada ledér kapcsolatot létesít az ablakon keresztül egy nőnemű ácsorgóval. A nőnemű ácsorgó beszáll, lehajtják a napellenzőket és örök hűséget fogadnak egymásnak. Szenemiglen-szenetiglen.

Egy Volkswagen a pulzusát méri.

Egy Citroën a hátrapillantó tükörben a nyelvét nézegeti. Ronda nyelve van.

Egy Volvo sonkás szendvicseket fogyaszt, Boney M.-et hallgat, képes magazinokat lapozgat. Kiegyensúlyozott Volvo, állami Volvo, órabérben dugózik.

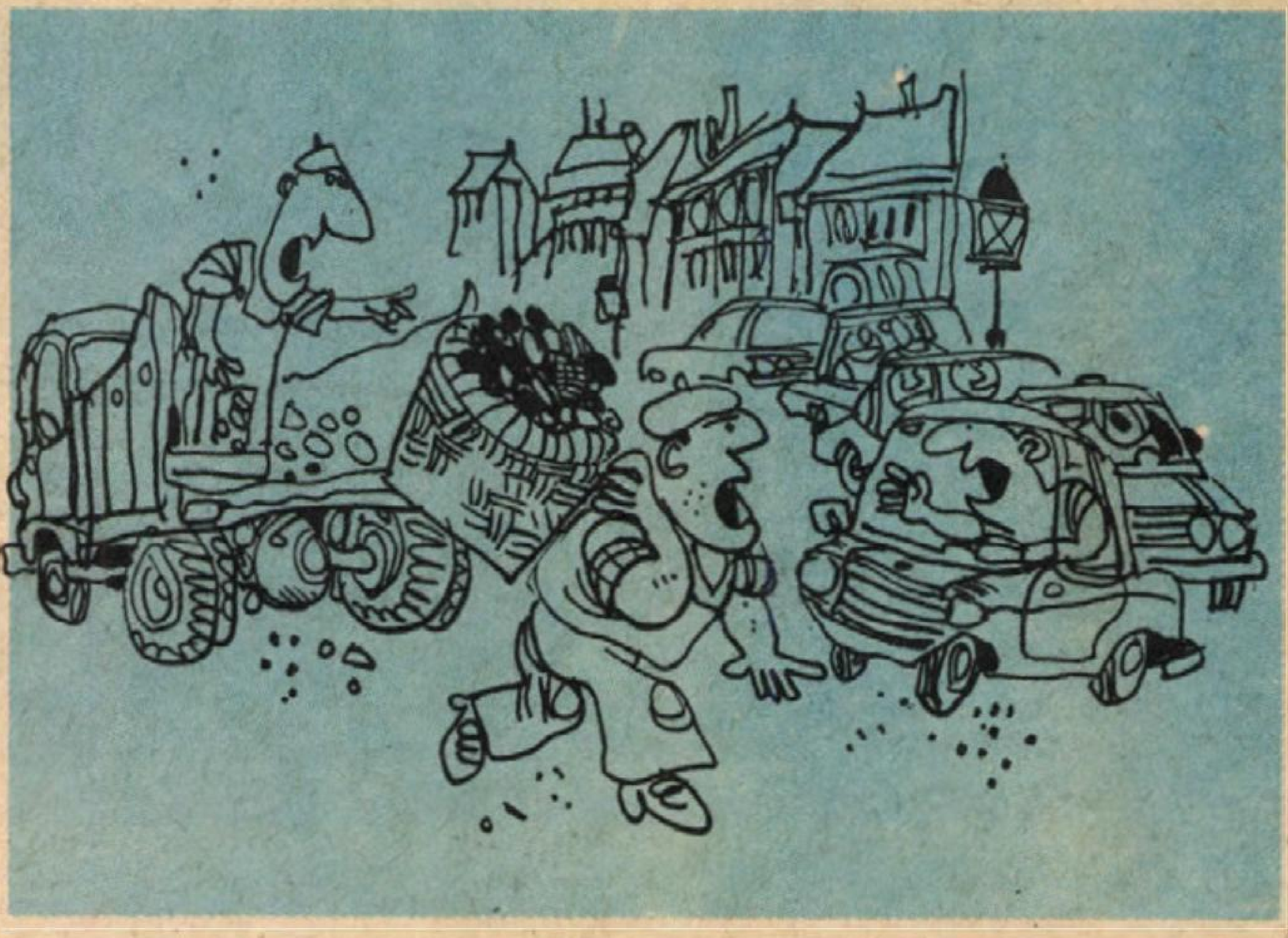
A szenesemberek nem sietnek. Profi szenesemberek. Tempósan hordják a fene kosarakat és már csak hagyománytiszteletből bökik az autósok felé az ősi szövegeket.

— Körösztanyádnak dudálj, marha!

— Idehallgas picinyem, tudod, hol csókolj meg?

Liturgia. Nagyapjuk is ezt mondta, unokájuk is ezt fogja mondani.

Tulajdonképpen hasznosítani is lehetne ezt az irdatlan állásidőt. Csak ki kéne szúrni, mikor hová szállítanak szenet, és abba az utcába kellene költöztetni az összes hivatalt. Amíg a szenesemberek a fene kosarakat rakodják, mindenki elintézhetné az ügyes-bajos dolgait.

A Skoda szociális otthonba utalhatná a kedves papát, mert a mai benzinárak mellett meddig tart az a kis nyugdíj?

A Trabant lesírhatna valamicskét az adójából.

A Wartburg ötödször is sürgős intézkedést követelhetne, mert Steinerék a harmadik emeletről a fejére csöpögnek.

A Polski bizonyítékot szerezhetne, hogy az apasági kereset nevetséges, mert azidőtájt ő éppen Tananarivóban tartózkodott üzletileg.

A Lada befizethetné az ebadót, kérhetné a letiltás feloldását.

A Citroën orvosi bizonyítványt szerezhetne arról, hogy az egészből egy szó sem igaz.

Aztán, amíg a szenesemberek a pincébe cipelik a fene kosarakat, a szeneskocsi fordulna egyet a tömb körül, miáltal az egész dugó percek alatt kicserélődnék.

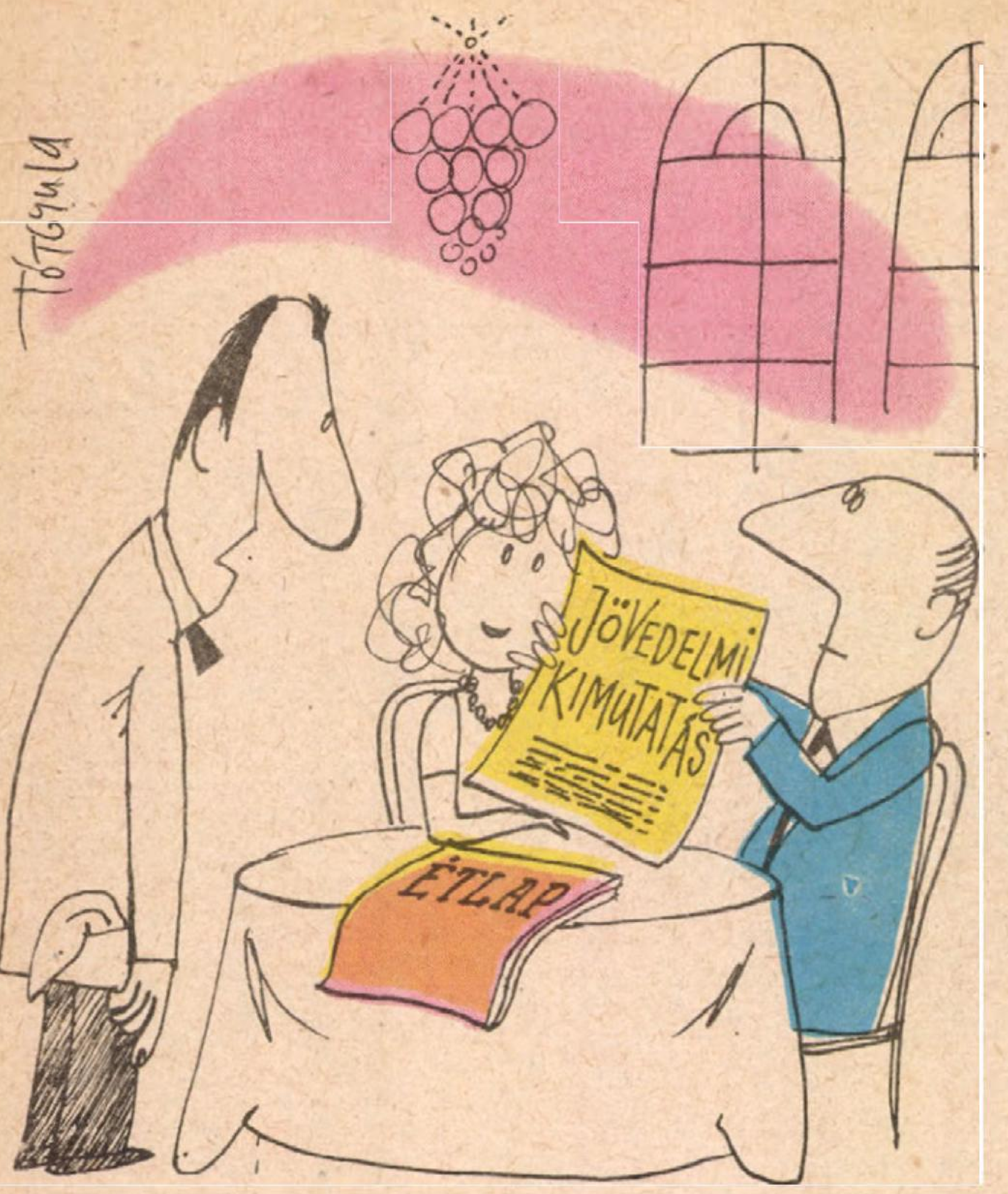
Illetve... rossz az egész. Hol az a hivatal, amelyik ilyen rövid idő alatt elintéz egy aktát?

— Jövő ilyenkor — mondanák — Ópalotára szállítunk szenet. Október vége felé tessék talán benézni a Gőz köz 73 bébe.

Hoppá! Jó napom van, erre is tudok megoldást. A hivatalnokokat kötelezni kell, hogy az elintézetlen aktákat minden este vigyék haza és reggel hozzák ismét vissza. Nem, a világért sem munkaügyben. Csak úgy, a cipelés kedvéért. Holtbiztos, hogy hatalmasan meggyorsulna az ügyintézés.

A szenesemberek addig is kölcsönadhatnák a fene kosaraikat.

Peterdi Pál

– Igenis, kérem, máris hozom a két bécsi szeletet!

SZILÁNKOK

ÉRDEKLŐDÉS

— Nem tudna nekem Pesten egy olyan munkásszállást ajánlani, ahol munkaviszony nélkül ellakhatnék?

*

A FŐNÖKNÉL

— Ön már megint fizetés nélküli szabadságot kér?
— Nem. Ezúttal szabadság nélküli fizetést.

*

FURCSA RENDELÉS

— Kérek egy adag tejbegrízt és egy fél rumot.
— Szereti a gyerek a tejbegrízt?
— Azt magamnak kértem, a gyerekemnek a rumot.

*

NŐI SZEMMEL

— Én csak az őszülő halántékú férfiakat szeretem. Feltéve, ha nem idősebbek húszévesnél.

*

GAZDÁLKODÁS

— Van a faluban egy kis háztájim.
— És mit termel rajta?
— Eddig karfiolt termeltem, de jövőre nyitok ott egy kis szabadtéri színházat. Pont a mi falunkban ne legyen szabadtéri színielőadás?

*

KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

— Fújjon a szondába.
— Miért? Anélkül nem hiszi el, hogy ittam?

EDÉDMEGHÍVÁS

— Vasárnap ebédelj nálunk. De annyi ennivalót hozzál, hogy nekünk is jusson...

*

SZIGORÚ FIGYELMEZTETÉS

— Ha 24 órán belül nem fizeti meg az adósságát, kénytelen leszek tovább várni.

*

JÓTANÁCS

Okos ember megelégszik azzal, ha csak meg tudja kötni a gordiusi csomót.

*

A MEGOLDÁS

— Magára sok panasz van kollégám, rossz a modora. Ezért kinevezzük üzletvezetőnek. Így kevesebbet érintkezik a vevőkkel.

*

PESSZIMISTA

— Elégedett vagyok a főnökeimmel. A főnökeim elégedettek velem. Nem lesz ennek jó vége.

*

ÖREG BÉRHÁZ

Ötven éve lakom ebben az öreg pesti bérházban. Itt vagyok gyerek, s egyszer majd itt leszek felnőtt is.

*

REKLÁM

MI OLYAN ÖRÖKLAKÁSOKAT ÉPÍTÜNK, AMI ÉVEKIG IS ELTART!

Galambos Szilveszter

SZÜRETI MULATSÁG

Peckó Ödön, műtyürkészítő kisiparos egy kicsit fáradtan, de nagyon elégedetten tért haza szerény budai viskójába. Épp csak lerakta Mercijét a garázsban, rohant föl a márvány garádicson a teraszra. Közben kiabált, tapsolt, s így, mire a hallba ért, már együtt volt az egész család.

— Mindenki ott lesz, mindenki! — közölte ragyogva.

— Ő is? — kérdezte a felesége.

— Ő is — mosolygott a bajusza alatt diadalmasan a családfő. Aztán részletezte, hadd tanuljanak a gyerekek. — Egy doboz zserbó Licikének, és a titkárnő elfordult, amikor beslisszoltam. Először háborgott, de rettenetesen. Nálam azonban véletlenül volt egy újságcikk arról, hogy jobban kell pártolni a kisiparosokat. Akkor fújt egy nagyot, és megígérte, hogy továbbra is kapom a hulladékot. Ekkor jöttem elő a meghívással. „Szó sem lehet róla, hogy képzelem, különben is el van foglalva", meg minden, de nálam véletlenül volt egy újságcikk a népfrontpolitikáról.

— Jó fej vagy, atyám — veregette meg Raimund, a nagyfiú, apja vállát.

— Olrájt, papa — szólt elismerően Renata is, a nagylány, és cuppanós puszit nyomott apja kopasz fejére.

— Ujjongás helyett cselekednünk kell! — pattogott Méry (szül. Kovács Mária), a gyakorlatiasságáról híres hitves.

Ez szerda este történt, és szombaton reggel már minden kellékkel megrakodva vonult le az öt kocsiból álló konvoj Peckó Ödön balatonhátsági szőlőjébe. Vittek bográcsot és gulyásnak való húst és nagydíjas szakácsot és lampionokat és puttonyokat és zenészeket (Raimund barátait) és modern magyar filmben próbált statisztalányokat (Renata barátnőit), és még sok mindent, ami a szüreti mulatságra meghívott kiváltságos társaságot kielégíti, sőt elkápráztatja majd.

Egész úton odafelé Peckó azt számolgatta, hogy mennyi hulladékból (amit az elbűvölt Ő fog kiutalni) térül meg a „szüreti ráfordítása", Peckóné, Méry viszont ismerőseit vette sorra, akik biztos, hogy megpukkadnak, fölrobbannak, beleőrülnek, ha megtudják (és erre gondja lesz), hogy ki mindenki „szüreti-mulatott" náluk: a színész, a zenész, a futballista, a népdalos, a táncdalos, a búr, a búr a búrkalappal, és Málcsi grófnő a kisdobos unokájával.

Útközben fölvették Bice-Balogh Gábor bácsit, a vincellért, és nemsokára ott

voltak mindnyájan a magas vaskerítés szigorúan zárt kapujánál. Kulcs csikordult, ajtó fordult, az öreg mordult.

— No, evvel nem lesz sok dolgunk. Itt már leszüreteltek a seregélyek. — Láthatták Peckóék minden szakértelem nélkül is, hogy a nagy tábla szőlőben csak itt-ott akad egy-egy szőlőszem.

— Raimund! — üvöltött a műtyürkészítő — Megöllek!

— Nyugi, Döncike! — szólt Méryből az anyai szív.

— Ötezer forintot fizettem a barátjának, hogy csőszködjön.

— Csak nem csinálsz vacak ötezer forintért patáliát! Adj azonnal tízezret, és olyan szüret lesz itt, hogy ihaj!

A gyakorlatiasságáról híres hitves tíz perc múlva elrobogott a tízezerrel, majd az éj leple alatt három teherautó kíséretében megtért.

Másnap délután, amikor az a bizonyos Ő egy barátja társaságában megérkezett, már színültig megteltek a kádak musttal. Szólt a zene, dübörgött a tánc, vagyis állt a nagy szüreti mulatság.

Őt és barátját nagy szeretettel fogadták, és nyomban kínálgatták a friss mustból, ahogy illik.

— Ez igen! — csettintett elismerően Ő.

— Igen — bólintott a barátja is —, sőt, ez több, mint igen. Hanem árulja el nekem Peckó uram, hogyan sikerült önnek olaszrizlingtőkén saszlát és furmintot termelnie?

— Hogy... hogy...? — hehegett a műtyürkészítő kisiparos — hogy... hogy...

— Hát úgy, hogy — ugrott közbe Méry — ez a mi titkunk, ez a mi féltve őrzött, amolyan gyártási titkunk.

— Asszonyom! — szólt igen komolyan Ő barátja — Én téeszelnök vagyok, s van néhány hektár szőlőnk, adnék hát ezért a titokért, nem is keveset.

— Nagyon sajnáljuk, de nem eladó — mosolygott rejtélyesen az asszony.

— Értem, most már értem — szólt Ő —, ebből tetszettek meggazdagodni ilyen szépen, nem pedig abból a vacak hulladékból. Kell is az maguknak!

Ő és barátja nemsokára elköszönt a háziaktól.

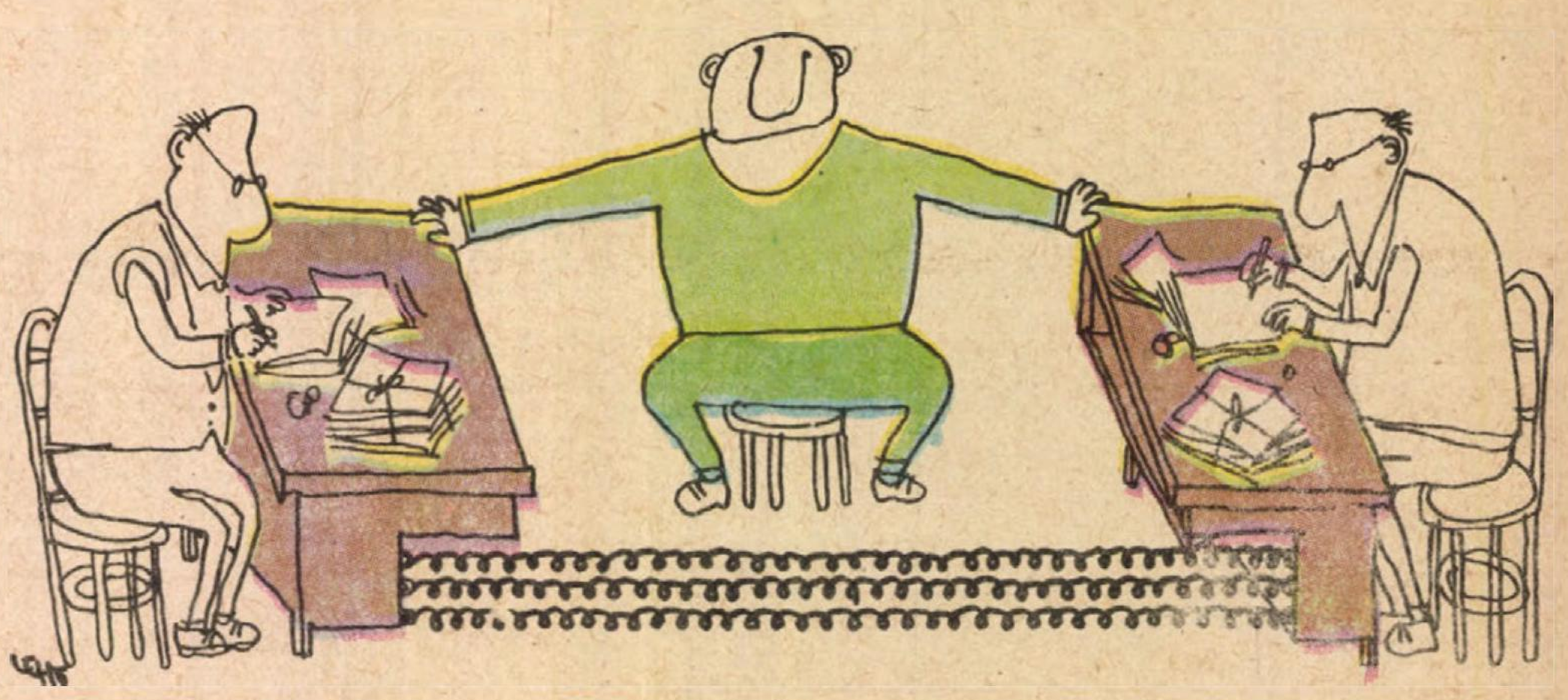
Peckó Ödön nem csukta be utánuk a nagy rácsos kaput, hanem kirántott egy karót az első szőlőtőke mellől, és avval verte ki a szüretelő társaságot a közeledő hideg őszi alkonyatba.

Azután megkérdezte az öreg vincellért, hogy melyik kádban van a furmint. Gábor bácsi megmutatta. Fölállt a kád szélére, és fejest ugrott a nedűbe.

Mindig is szerette a furmintot.

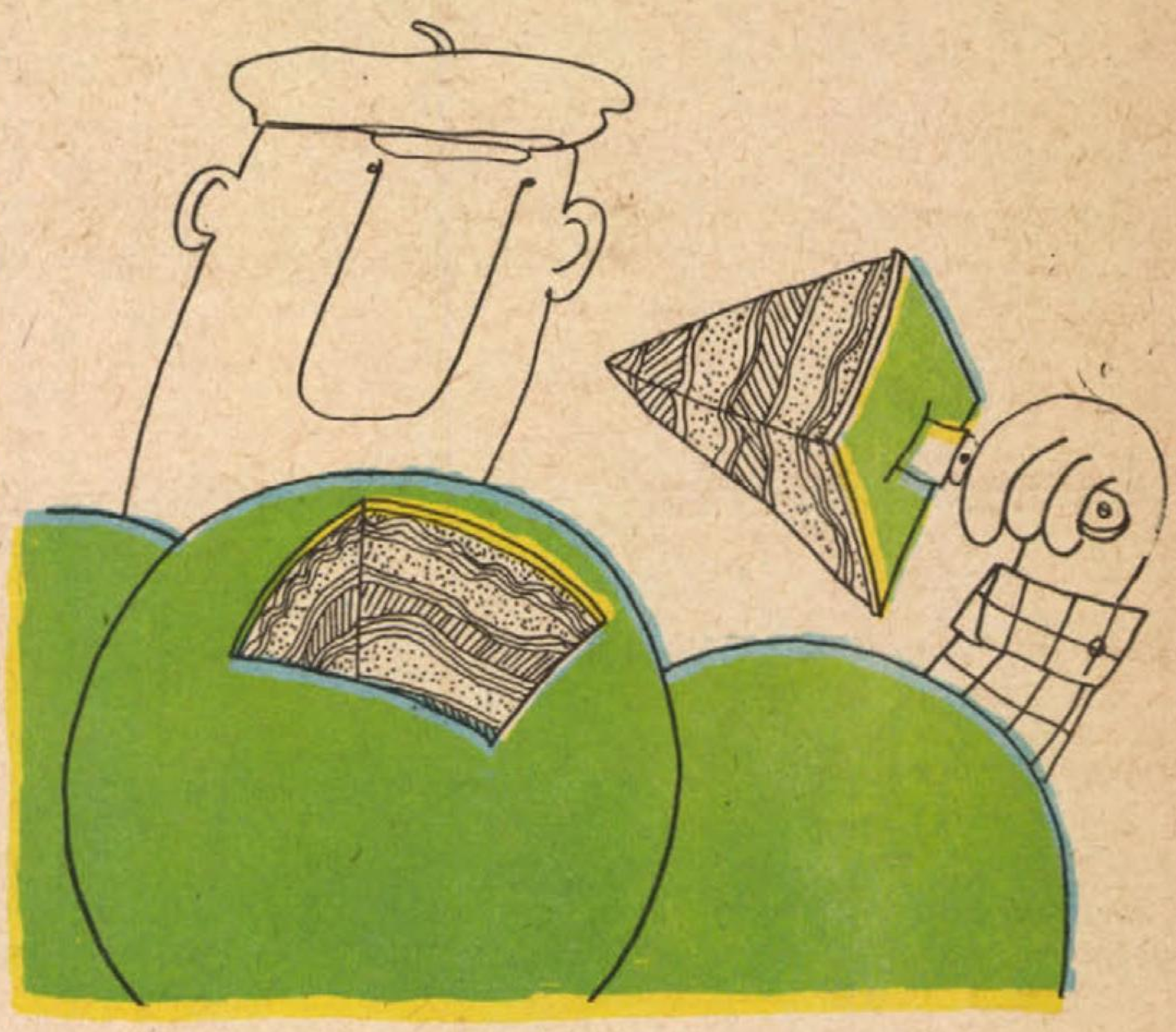
Sólyom László

SPORTÁLLÁS

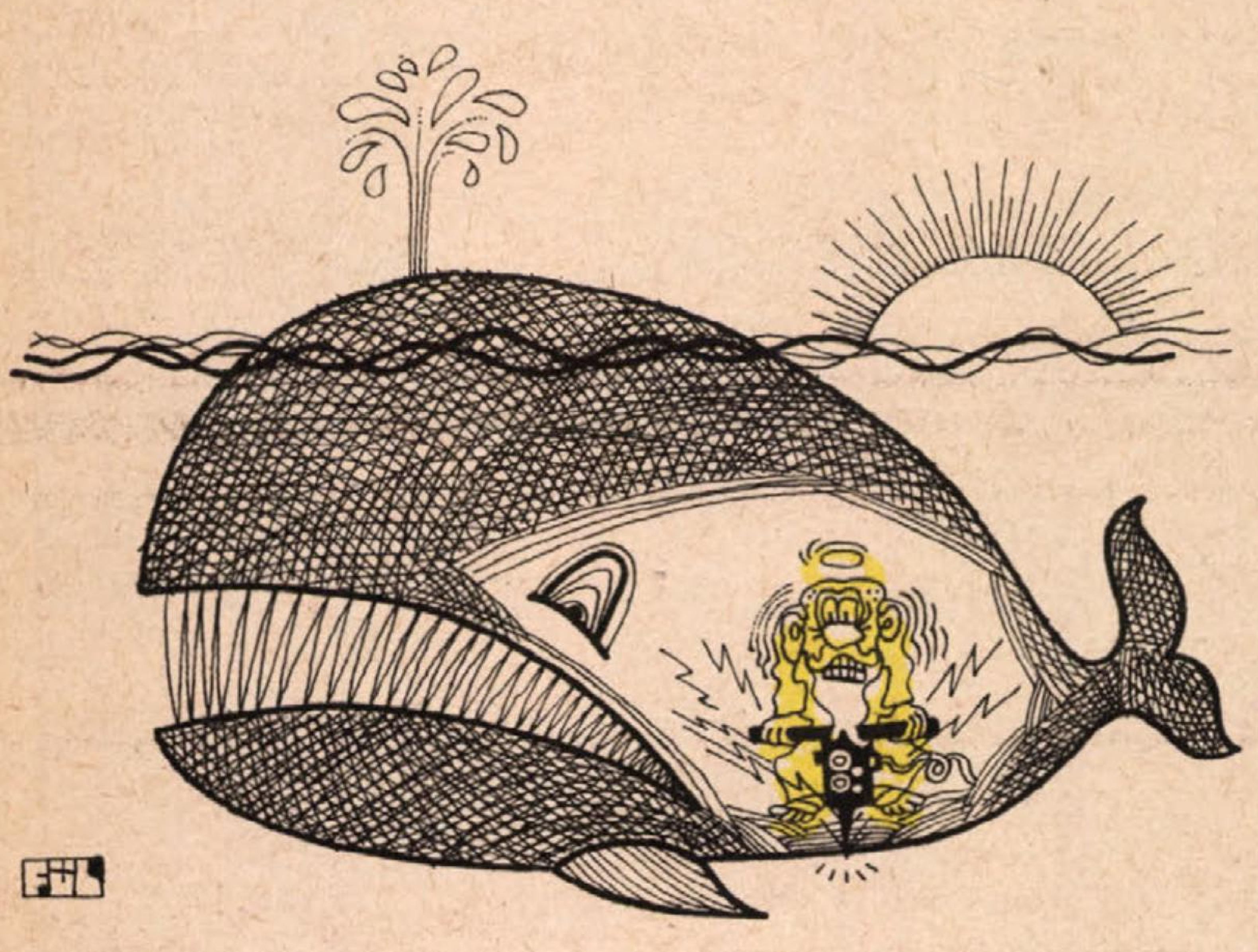
BELSŐ

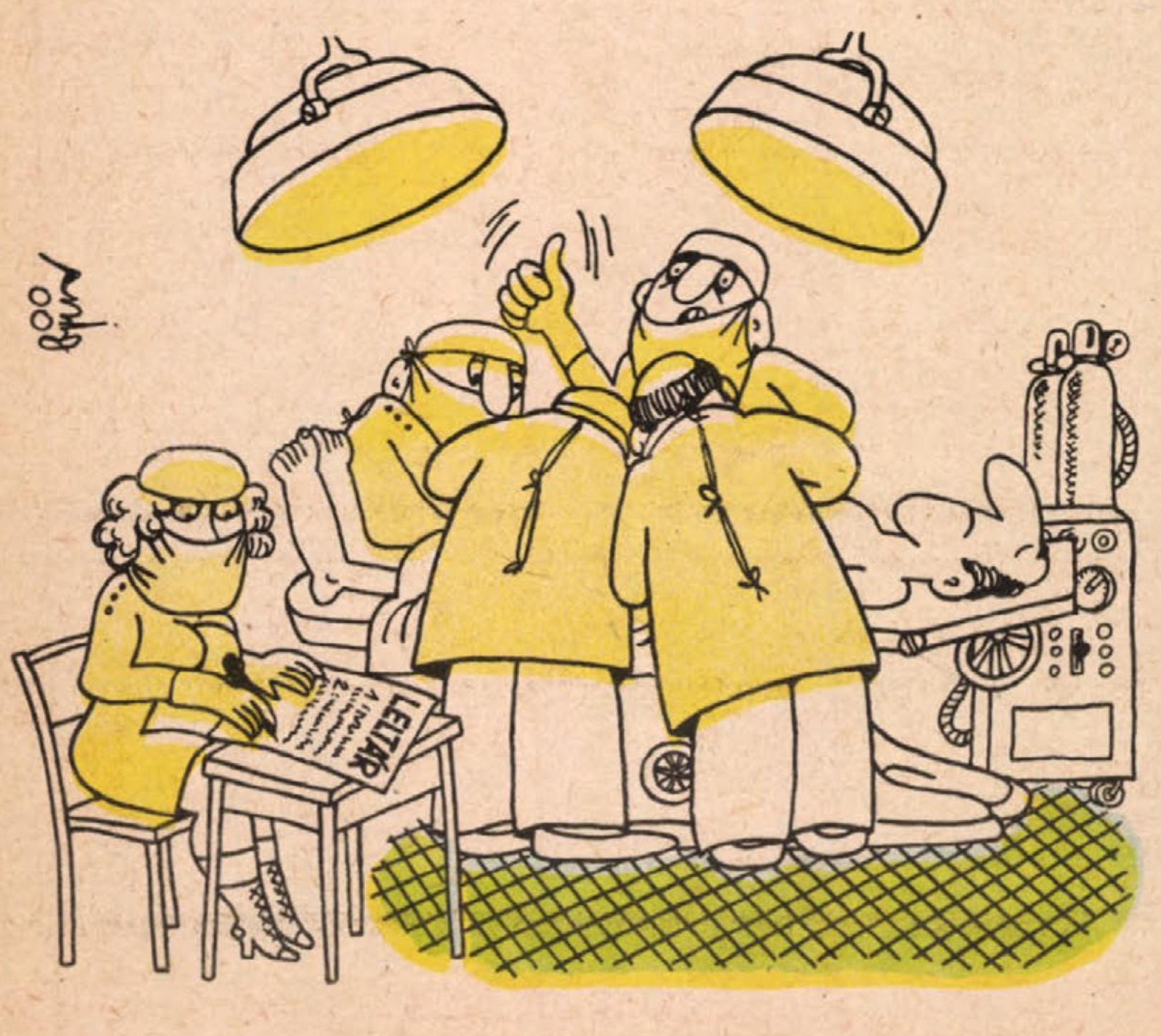

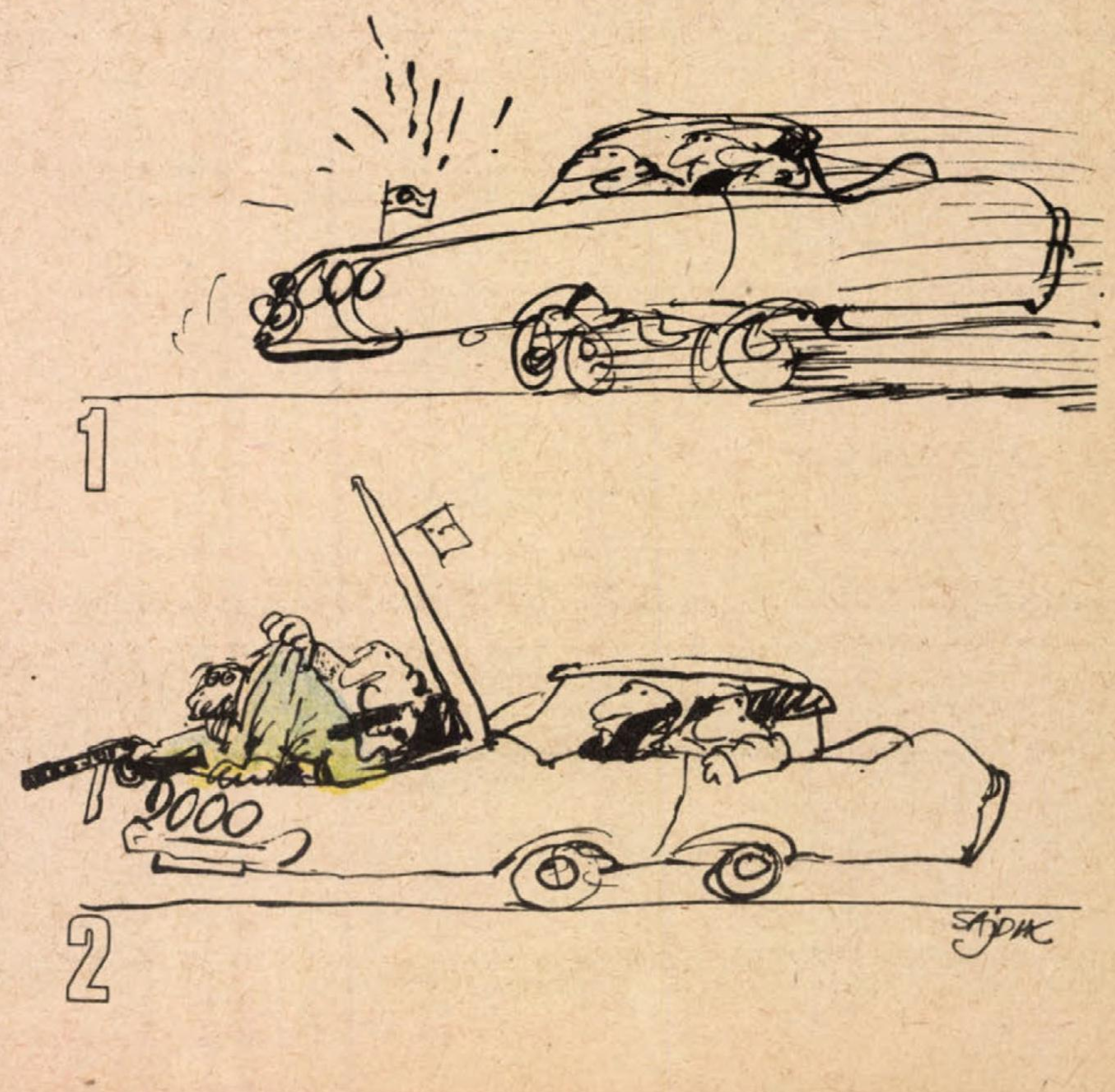

DALLOS, VÁRNAI,
LEHOCZKI, FÜLÖP,
HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI,
SAJDIK

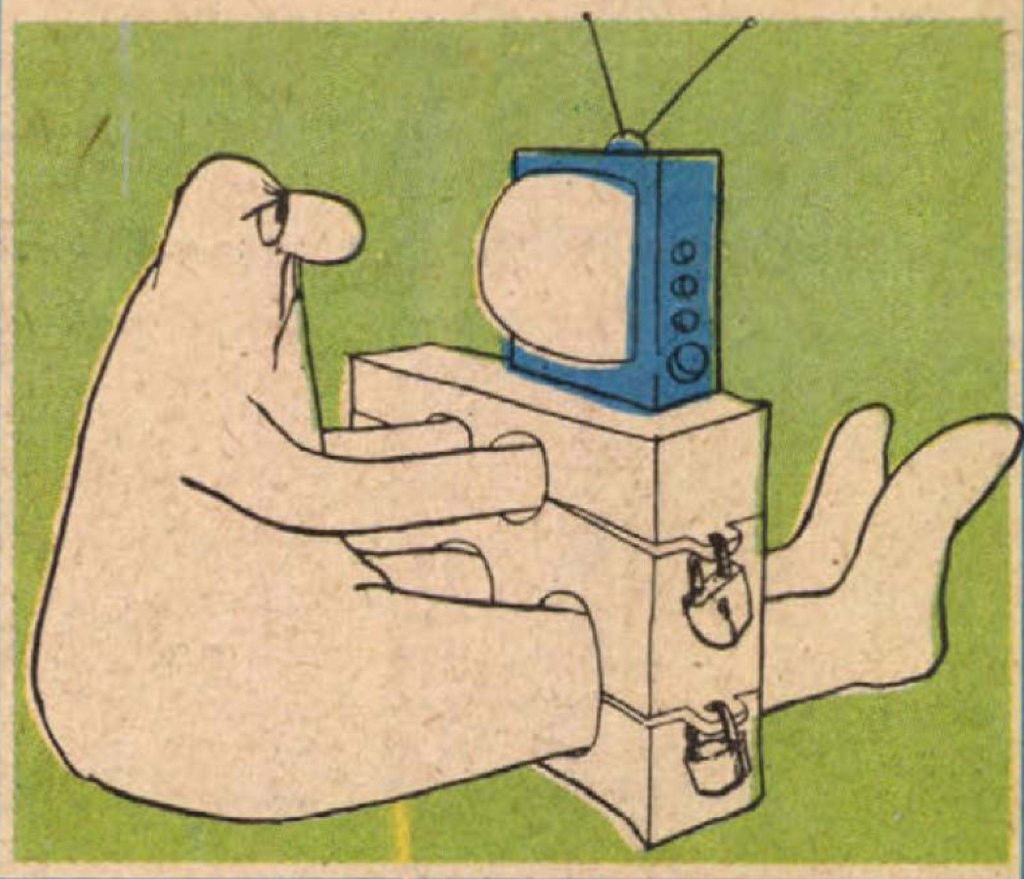

IMPORT HUMOR

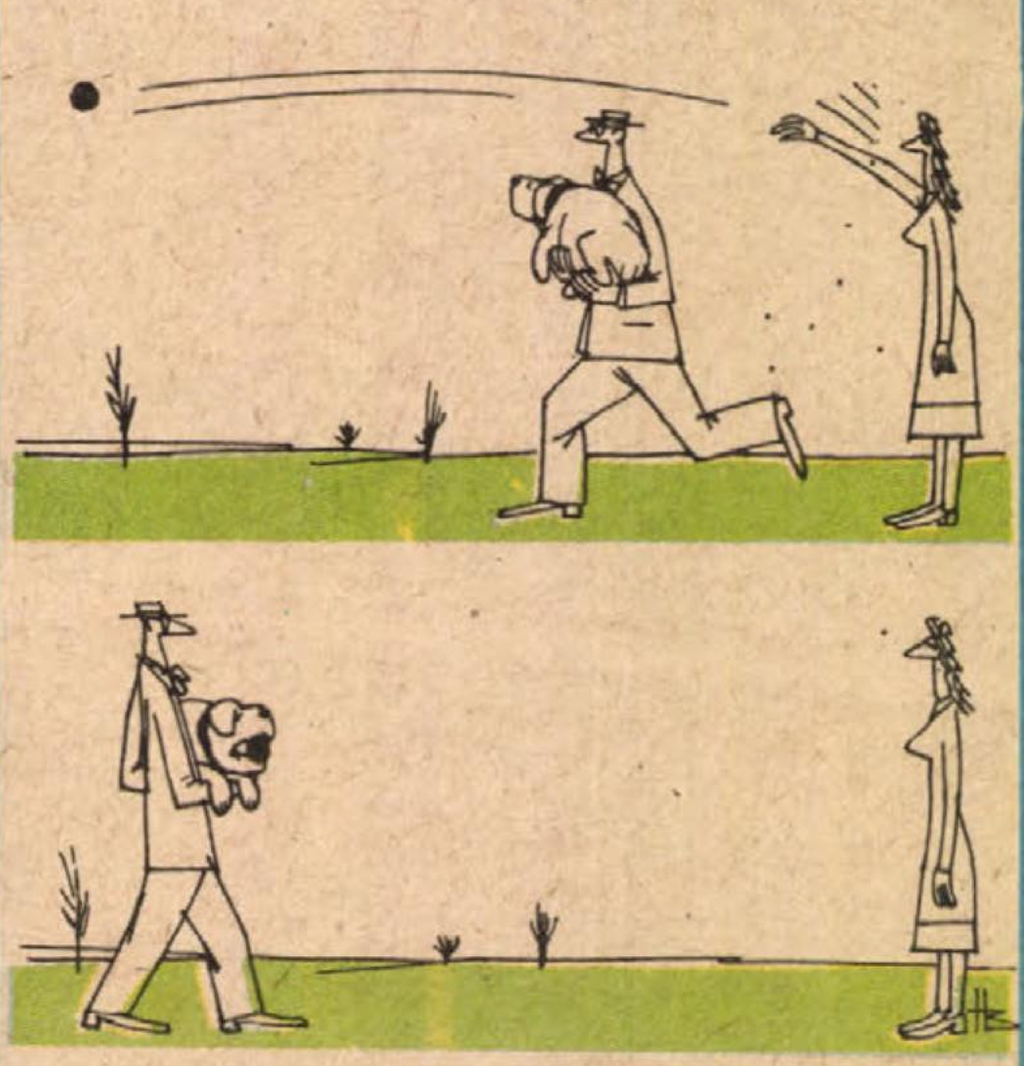
VADNYUGAT

KALODA

IDOMÍTÁS

MAGÁNY

AZ OLVASÓ OLDALA

KERESKEDUNK, KERESKEDUNK

1.

SZILVALEKVÁROS GOMBÓC

Gyermekem örömére Mirelite szilvalekváros gombócot vettem. Ám a hat gombóc egyikében sem volt lekvár, csak a hűlt (mélyhűtött) helye. Csalódott gyermekemnek megmagyaráztam, hogy új, különleges Mirelite terméket próbálunk ki: a szilvalekvármentes gombócot. A gombócban illetékesek nyilván így értelmezték a takarékosságot. Bizonyára van magyarázata eme újításnak. Talán a gombóctöltő automaták figyelmetlenek, vagy gyes-en vannak. Esetleg hiánycikk a szilvalekvár. Meglehet, jön válasz, gombócvásárló kedvünk azonban lelohadt.

Jakó Ferencné,
Bp., Thököly u. 87.
1146

2.

2 Ft HELYETT 8,40

Nem nagy ügy, amiről írok, de bürokratikus elfajulás! (Vagy egyszerűen árdrágítás?) Ezért nem hagyom szó nélkül. Egy dia-tekercset tartalmazó, liliputi méretű csomagocskát kívántam ajánlott levélként feladni a Bosnyák téri postán, ahol ilyet már sokszor adtam fel. Most elutasítottak azzal, hogy nem vehetik fel, mert kisebb terjedelmű egy levélborítéknál. Lemérték és közölték: 2 Ft-ba kerülne, de csak minta érték nélküli borítékban vehetik fel. Vettem 3,40-ért, így súlyosabb lett valamivel, 5 Ft portót fizettem érte — a korábbi 2 Ft helyett tehát 8,40-et. Lehet, hogy tulajdonképpen csak erről volt szó?

Bencze Ferenc,
Bp., Telepes u. 1/a.
1147

3.

ZOMÁNCFESTÉK

Sehol nem kapható kerékpárok, vasfelületek festésére való Mini zománcfesték. Egy kis doboz belőle 6 forintba került. Egy egész kerékpárt megfesthettünk vele, egy csepp sem ment veszendőbe. Most kapható helyette a Dunalakk gyártotta Neolux spray, ára 36,30 Ft, szóval a nem kapható Mini hatszorosa. Használati utasítása szerint: „Ha a zárófej beragadna, vegyük le és acetonba vagy nitrohígítóba áztassuk." Tehát egyidejűleg ezt is vegyük meg —, így aztán szép kis summába kerül egy kis kerékpár kifestése.

Orosz Sándor,
Hajdúszoboszló,
Vöröshadsereg u. 20/B.
4200

ELSŐ OSZTÁLYÚ HELY

Férjemmel és még két házaspárral a pesterzsébeti Zsóka eszpresszóban szórakoztunk 1979. szeptember 29-én. Hangulatos hely, jó zenével. Háromnegyed 1-kor közölték: záróra van. A bejárati ajtón viszont az állt, hogy 2 óráig tartanak nyitva. Erre azt válaszolták: takarítani is kell. Kértem a panaszkönyvet, a felszolgáló úgy tett, mint aki nem hallja, kisvártatva pedig hallhatóan odaszólt a kollégájának: „Megjegyezted magadnak ezeket a patkányokat? Ide többet nem jöhetnek be!" Ez történt egy I. osztályú helyen, ahol panaszkönyvet nem szolgálnak ki a záróra előtt ötnegyed órával kinézett vendégnek.

Haboczky Lászlóné
Bp., Vöröshadsereg u. 3. 1191

TIZENHÉT TELEFON

A rákospalotai Domusban 1978. április 28-án vásároltam egy Universal garnitúrát 12 706 forintért. Másnap 4 db 96—106. sz. tolóajtó (ezek a szekrényhez szükségesek) híján leszállították a garnitúrát. Azt mondták, a tolóajtó hiánycikk, de legkésőbb két hónapon belül díjmentesen a lakásomra szállítják azt is.

Azóta tizenhét alkalommal reklamáltam telefonon, eleinte udvariasan kérték, legyek türelemmel, később a legváltozatosabb trükkökkel igyekeztek lerázni (nem találják a nyilvántartást, leltároznak, az illetékes eladó nincs benn stb.). Többször előfordult az is, hogy felvették a telefont és egyszerűen mellé tették a kagylót. Tény: a 4 db tolóajtó most, 1979. októberében, másfél évvel a vásárlás után sincs a birtokomban! Holott már régen kifizettem, hálószobagarnitúrám pedig csonkán áll.

Ambrus Bence,
Bp., Victor Hugo u. 68.
1132

HOL A HALOTT?

A Ludas 37. számának Tücsök és Bogár rovatában fénykép jelent meg, amely egy révfülöpi telek kapuját mutatja két különböző (53. és 70.) házszámmal. A kép aláírása szerint: ez az ellenség megtévesztésére szolgál. Szerintem ellenkezőleg: a barátok útbaigazítására.

A Balaton mellett fekvő községek többségében ugyanis törvényszerű, hogy az egyes épületeken két-két — egymástól eltérő számot mutató — házszámtáblát látni. A helyi tanácsok átlag ötévenként módosítják a házszámokat. Alsóbélatelepi nyaralóm házszámai, 1955 óta, időrendi sorrendben: 49, 98, 100, 55. Most nyáron lett 55, ami a többi között azt jelenti: a tanácstól új házszámtáblát kell vásárolni ötven forintért. Ismerőseink, sőt több intézmény is, a régi házszámon keresnek minket. Sok intézmény (vízmű, áramszolgáltató stb.) nyilvántartásába majd ezután vezetik be új számunkat, tetemes munkával és költséggel.

Szomszédunkban, amely jelenleg az 56-os számot viseli, egy német család üdült. Egy augusztusi estén rendőrségi autó állt meg előttünk: a rendőrök hirtelen haláleseteről kaptak bejelentést, és keresték a halottat. Kiderült, hogy a német család minden tagja jó egészségnek örvend, a megboldogult — a régi 56-os (azóta átszámozott) házban található. Nem ismerem a haláleset körülményeit, de még az a szörnyű gondolat is felmerült bennem: hátha idejekorán kihívták a mentőket, de a beteg nem tudta kivárni, amíg azok a pontos címet a sok átszámozás között megtalálták és előbb kilehelte a lelkét.

Dr. L. Gy.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Hol az az utca?

(Ludas, 32. sz.)

A fővárosban az azonos nevű utcák felszámolása rendszeresen történik. Kevésbé lenne azonban célszerű, hogy a közleményben felsorolt személyiségek (Petőfi, Kossuth stb.) egyikéről elnevezett utca nevét „felváltsuk" Móra Ferenccel, mert azzal éppen az azonos utcanevek szaporodnának. A két Móra Ferenc utca egyikét a későbbiekben megszüntetni tervezzük. Ugyancsak meg kell szüntetni majd a két Szabolcska Mihály utca egyikét is. Sajnálatos tény, hogy éppen a Móra-centenárium alkalmával az I. ker. Móra utcában elhelyezett emléktábla elhanyagolt állapotban maradt. Cikkük nyomán a Fővárosi Tanács V. B. Művelődésügyi Főosztálya arról tájékoztatott, hogy a Budapesti Képzőművészeti Igazgatóság a tábla kijavítására és megtisztítására szükséges munkálatokat megteszi.

Dr. Donáth Róbert
főosztályvez. h.
Budapest Fővárosi Tanács VB
Igazgatási Főosztály

Az előzetes diszkrét bája

(Ludas, 40. sz.)

Mint minden FŐMO-moziban, az Új Tükör Klubmoziban is rendszeresen és kötelezően vetítünk filmelőzetest. Mivel érdekünk, hogy vállalatunk többi mozija is bővelkedjék látogatóban (nem gyártó, hanem forgalmazó cég vagyunk, tehát nem rendelkezünk önálló apparátussal az előzetesek kópiáinak szaporítására), ezért néhány filmről vállalatunk hangstúdiójában ismertető reklámszöveget készíttettünk. Olyat, mint például az Önök által kifogásolt Won Ton Ton hangreklám. Ebben persze kevesebb a blickfang, mint filmesített testvérében. Viszont akkor kerül lejátszásra, amikor a néző érkezik, a helyére kísérik, tehát vizuális figyelmét nem a vászonra, hanem jegyének, székének számára összpontosítja.

Sasadi Zsolt
Új Tükör Klubmozi vezetője

Nehéz a babakocsi

(Ludas, 40. sz.)

Olvasójuk tévesen tájékozódott, mert az általa említett feljáró nem babakocsi-feljáró céljára, hanem a szeméttároló helyiséghez, a szemetesedények ki- és beszállításához épült. Ettől függetlenül nincs akadálya annak, hogy panaszos olvasójuk a gyermekkocsival ott közlekedjék. A kapu reggel 8-tól 17 óráig való nyitvatartására intézkedtünk. Az ennél hosszabb nyitvatartási időt nem tartjuk célszerűnek, mert ez a kapu a főbejárattal ellentétes oldalon van elhelyezve, így a házfelügyelő nem tudja ellenőrizni, hogy illetéktelen személyek nem járnak-e be az alagsorba éjszakára meghúzódni.

Selmeci István
igh.
Főv. XI. és XXII. ker. IKV

TÜCSÖK és BOGÁR

Tehát a két es nem kétes, csak az ipszilon nem fix!
(Kazincbarcikán fotózta Péll József)

BAROMI RECEPTEK:

Tojásos csirkeaprólék

Végy egy ökröt . . .

(A Hungavis tájékoztatóján vette észre Berta Istvánné, szombathelyi olvasónk)

FEHÉR AGYAR VISSZATÉR (olasz)*: R.: Lucio Fulci. Fsz.: Franco Nero, Virna Lisi, Renato Cestie. T.: Az alaszkai aranyláz idején játszódik a Jack London regénye nyomán készült kalandfilm, amelynek főhőse Rákóczi.

. . . a nagyságos fejedelem, aki — mint tudjuk — ősi jenki család sarja volt!

(A Pesti Műsorban észlelte Tar Mariann)

Az egész kubai hajcihő, ez a bolhává felduzzasztott elefánt szórakoztató komédia volna, ha nem kapcsolták volna a SALT—2 félelmetesen komoly ügyéhez. De ki kapcsolta és miért? Azt jól tud-

Aztán olvastuk az aesopusi mesét az ökörré zsugorodott békáról is . . .
(Az Ország Világban fedezte fel Demjén Gábor, veszprémi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

ÚJ REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK: 7×5=35 MÁSODIK FORDULÓ

– Az semmi! Nekem remek felvételeim vannak a Hold hátsó feléről!

Versenyzőink — az első fordulóhoz hasonlóan — öt rajzot látnak. Tessék kitalálni, hogy az öt karikatúra melyik évben jelent meg a Ludas Matyiban. A játékhoz a lap alján található szelvényt mellékeltük, melyet úgy kell kitölteni, mint a lottót: az öt rajz megtippelt évszámát X jellel áthúzni és a szelvényt — lehetőleg levelezőlapra ragasztva — címünkre beküldeni: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A beküldés határideje: november 15. (Amennyiben borítékban küldik, kérjük, írják rá: 7×5 = 35.)

* * * *

AZ ELSŐ FORDULÓ EREDMÉNYE

Olvasóink — már az első fordulóból megállapíthatóan — nagy kedvvel vettek részt új rejtvényjátékunkban, és nagyon sok tippszelvény érkezett szerkesztőségünkbe. Telitalálatot, vagyis *ötöst huszonöt versenyzőnk ért el,* a négytalálatosok száma ötvenhárom; három évszámot százötvenöt olvasónk talált el. Két találata csaknem ezer versenyzőnek volt.

Az öttalálatosok között kisorsoltunk négy darab, egyenként 500 forintos vásárlási utalványt. Az első fordulóban a SKÁLA ÁRUHÁZ 500 forintos vásárlási utalványát a következők nyerték:

Balla László, Kunszentmárton, Rákóczi út 1/a. 5440

özv. Benes Lajosné, Budapest, Kőrösi Csoma u. 18/20. 1102

Karai Sándorné, Budapest, Vántus Károly u. 10. 1117

Szalay Tamás, Budapest, Börzsöny u. 10. 1098

A vásárlási utalványokat postán küldjük ki címükre.

VÉGE A FORSYTE-SOROZATNAK

Az első forduló helyesen kitalált, megfejtett évszámait — játékunk szabályainak megfelelően — nem ismertetjük, csak a hetedik forduló után, hiszen akkor minden hónapban öttel kevesebb lenne a játékban szereplő évszámok lehetősége. Továbbra is minden hónapban jutalmazzuk a legtöbb találatot elért versenyzőinket, és havi tippszelvényeiket öszszegezzük, és a legtöbb találatot elérők között sorsoljuk ki 1980 májusában a főnyereményeket.

SZERENCSÉS JÁTÉKOT!

AZ ELSŐ SZÜLETÉSNAP — Jár a baba, jár ...

Vendégünk: a bálna!

BÉKEKÖLCSÖN

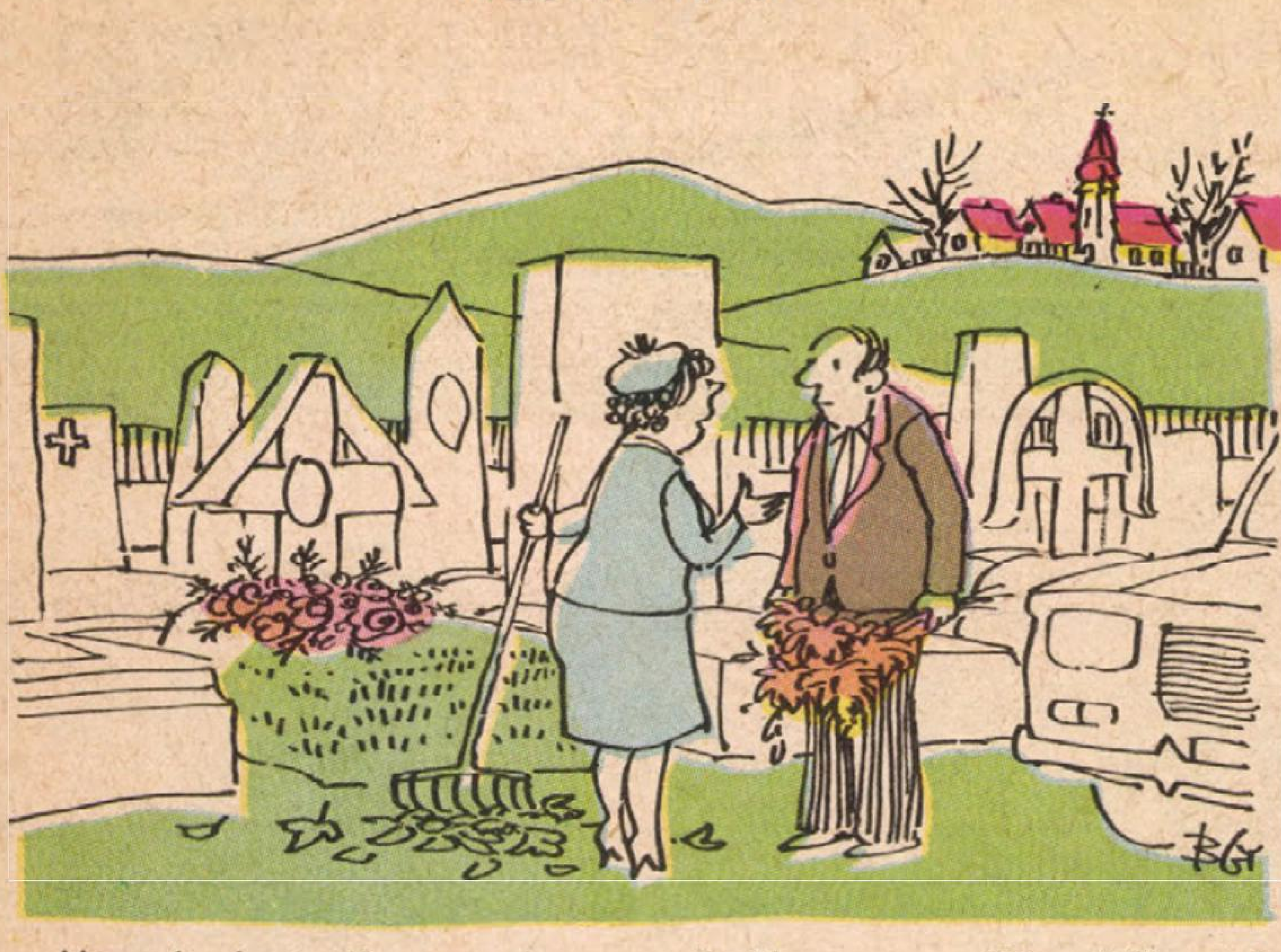
– Félreértetted, nagymama! Nem jegyezni kell, hanem kiváltani!

1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	TIPP SZELVÉNY 7×5=35
1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	
1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	
1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	Ludas Matyi
1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	

Név: ....

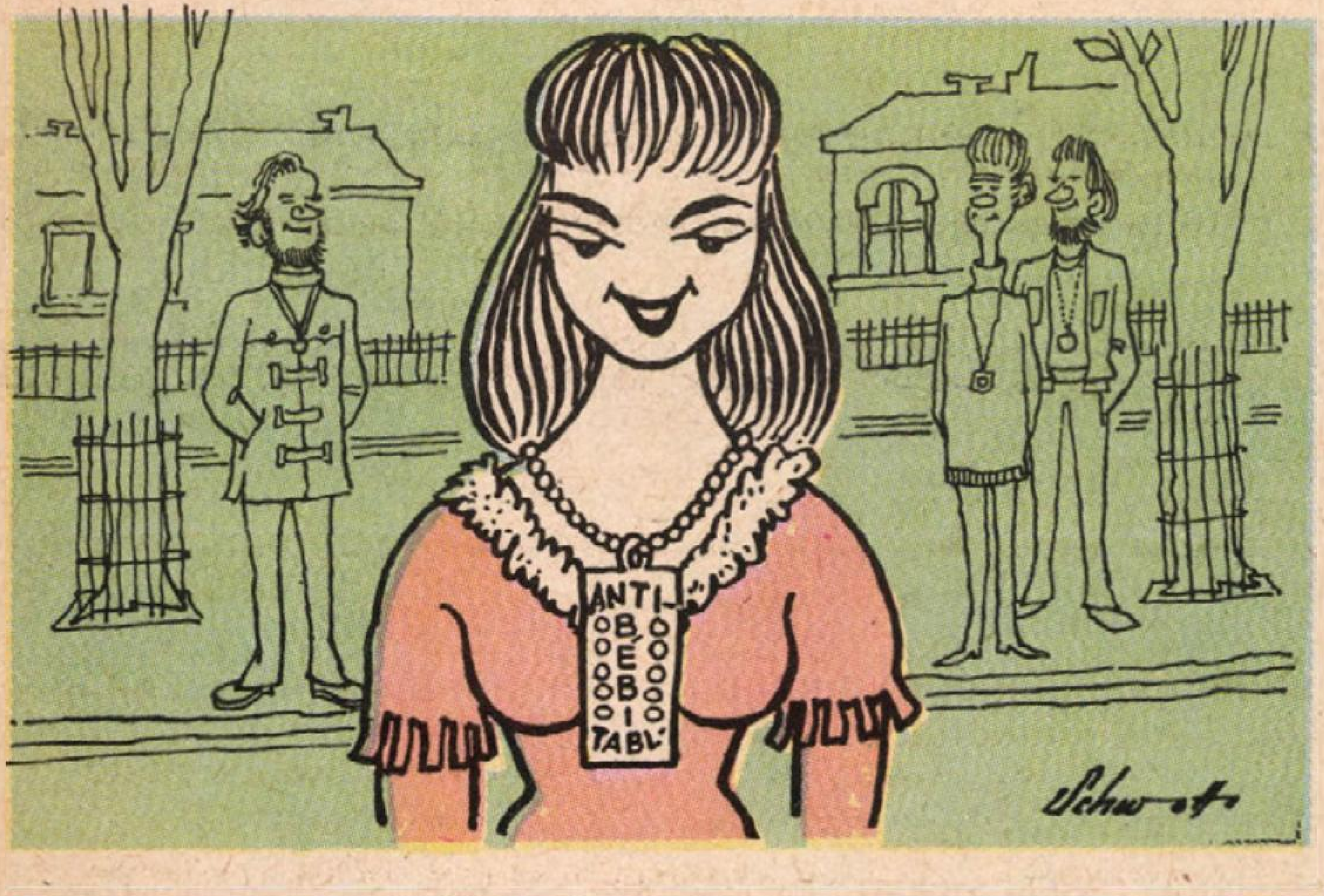
Cím: ....

HALOTTAK NAPJA

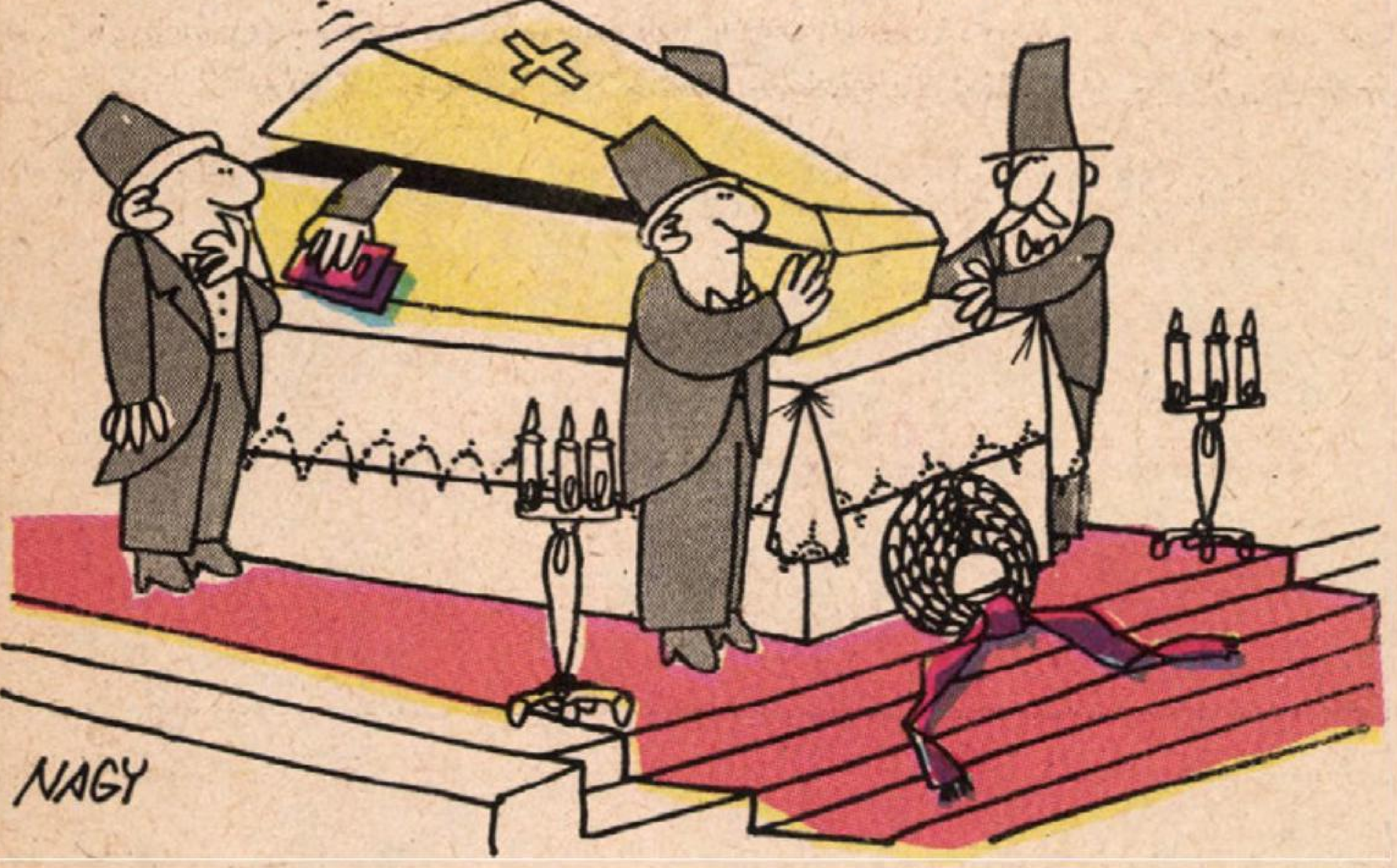

– Ha már úgyis itt vagyunk, nem nézzük meg az élő szülőket is?

BIZSU

BEIDEGZŐDÉS

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/44 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI……

Új „munkaerőt" vettek föl az egyik hivatalba. Egy hét múlva megkérdezi az igazgató az osztályvezetőt:

— Milyen az új ember?

— Ideges fickó. Amint bejön, leül az asztalhoz és dolgozni kezd.

*

Kőkúti, aki agglegény, panaszkodik a kollégájának:

— Már másodszor törtek be a lakásomba, és ellopták az összes pénzemet… Szerinted mit tegyek?

— Nősülj meg, és a tolvajoknak nem lesz mit ellopniuk!

Dicséret

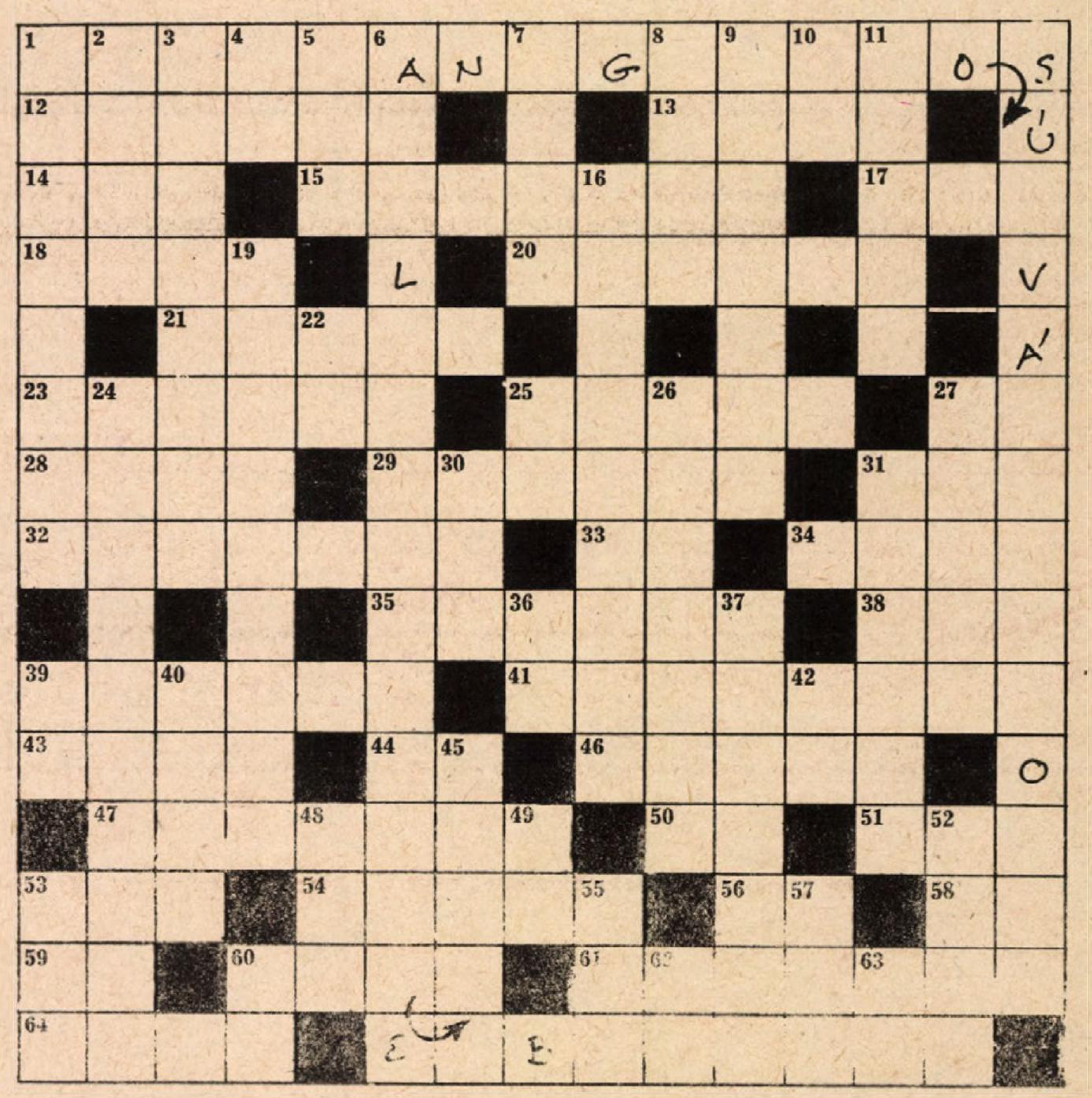
Móricz Zsigmondnak azt mondja egyszer valamelyik leányfalui szomszédja: — Hallom, hogy az író úr kiadta az emeleti szobákat. — Dehogyis — feleli az író — az egyikben egy német vendégem fordítja a regényemet németre, a másikban meg egy francia fordítja franciára a másikat. Én meg a földszinten írom a magamét magyarul. — Vízszintes 1 — függőleges 6 — feleli erre a derék atyafi. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Az esőre mondják
13. A bürokrácia alapanyaga
14. Török fejfedő
15. Mókus öröme
17. Óra — németül
18. Dupla áldás
20. Férfinév (az apostolok egyike)
21. Időhatározó
23. Kötözésre szolgál
25. Másolat
27. … öff
28. Becézett női név
29. Az autósztrádák egyik sávjának jelzője
31. Vetíthető fé··ykép
32. A görög hősmondák alakja (Agamemnon fia)
33. Azonos betűk
34. Költői termék
35. A 48-as szabadságharc egyik magyar vezére
38. Gyúlékony anyag
39. Nem újak
41. Megszólításokban gyakran alkalmazott jelző
43. Ruhát díszíthet
44. Területmérték
46. Mitológiai óriás, aki az égboltot tartja
47. Nagy, fedett bevásárlóhely
50. Német magánhangzó
51. Vissza: éget
53. A tenger vize
54. „Elegem van belőled"
56. Esti szórakozásunk
58. D. T.
59. Mutatószó
60. Gyermeke van (utolsó betűjén fölösleges ékezet)
61. Földünk legnagyobb szigetvilága
64. Nemes itóka

FÜGGŐLEGES

1. Az ördög neve a Faustban
2. Életben vagyok
3. Kotyvalék, zagyvalék
4. Európai nép
5. Tagadószó
7. Mondják, hogy „csak egy van"
8. Angol hosszmérték
9. A déli éggömb egyik csillagképe
10. Igekötő
11. A matematika egyik halhatatlanja
16. Az orvostudomány egyik ága
19. Az Olasz Kommunista Párt folyóirata (magyarul: újjászületés)
22. Kicsinyítő képző
24. Mészárosnál kapható, sültnek való
25. K
26. Romániai város (kőolajtermelés)
27. Kritizál
30. Csapadék
31. A tömött erszényre is mondják
36. R. T.
37. A jóízű étel
39. A recept (recipe) rövidítése
40. A Vasas futballistája
42. A tantál jele
45. Jellemzője az, hogy kilóg
48. Nagyon csúnya
49. A 22 függ. párja
52. Felfrissít
53. A Balaton csatornája
55. A megélt évek összege
57. Épületszerkezet
60. Az argon vegyjele
62. Zenei hang
63. Asszonynevek végződése

A SZEMTELENSÉG TETEJE

című rejtvényünk megfejtése:

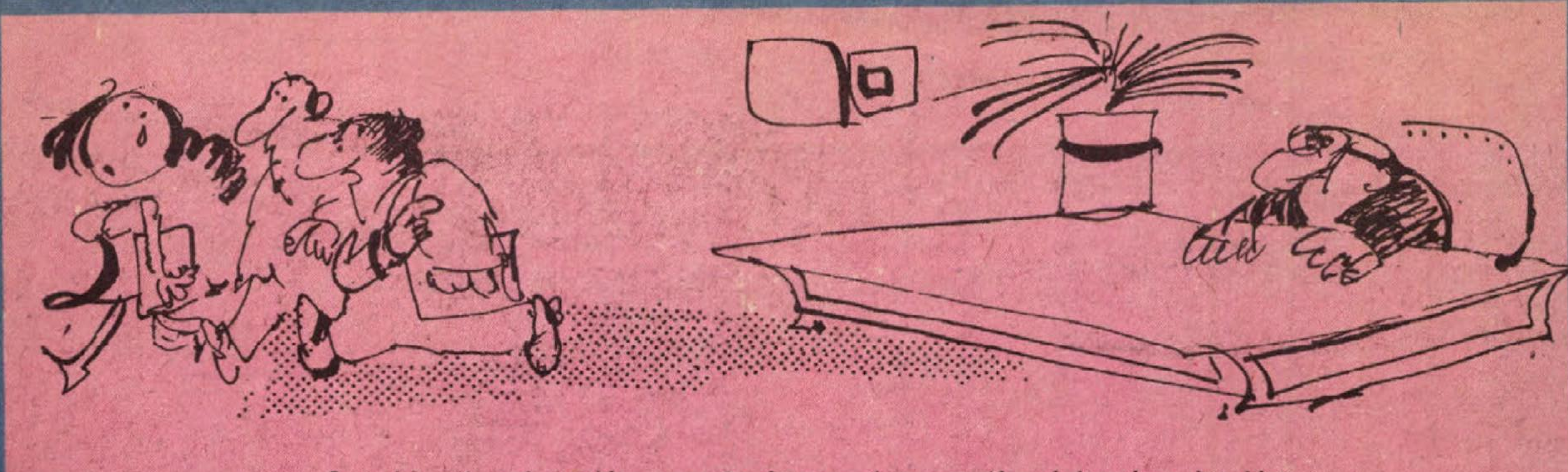
— Mondja, mi köze van magának ahhoz, hogy mekkorát ütök a Kiss fejére?

200—200 forintot nyert:

Vass József, Nyíregyháza, Hímes u. 20. 4400
László Jánosné, Hatvan, Tabán u. 6. 3000
Dr. Münnich Károlyné, Bp., Budai László u. 2. 1024

A nyereményeket postán küldjük el.

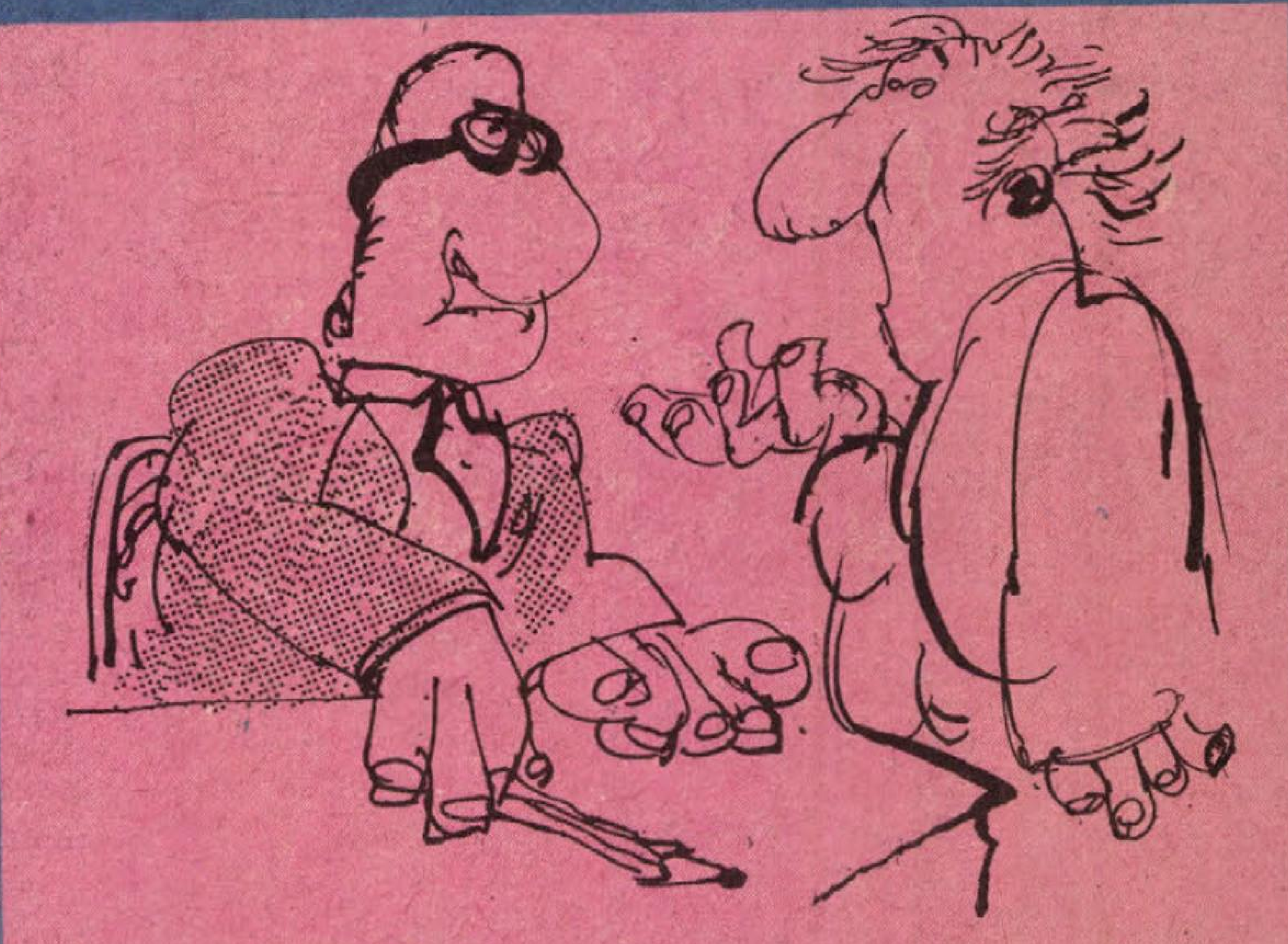
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

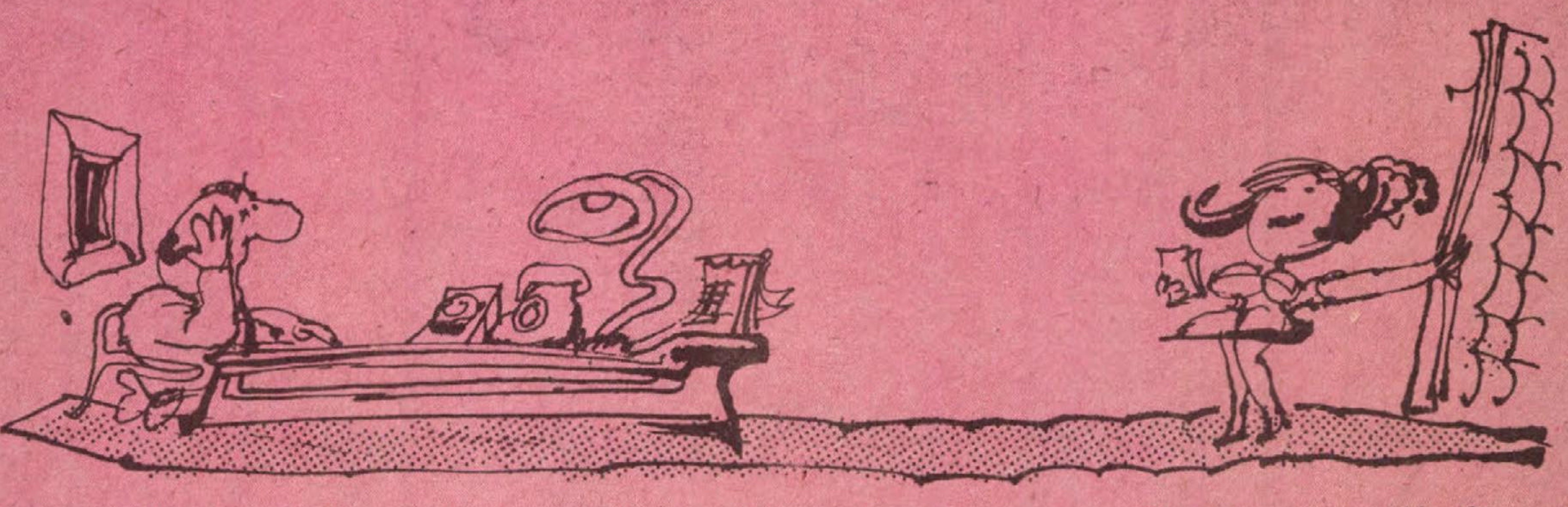
– Szegénynek még talán meg is ártana, ha magába fojtaná a letolást.

Sajdik:

FÖLÉ és ALÁ RENDELTEK

– Amit mondtam, nem önálló gondolat volt, hanem az igazgató kartárs múltkori gondolata.

– Nézze meg, Kunigunda, a naptárban, a héten már szóltam egy-egy jó szót a dolgozókhoz?

– Értsd már meg, hogy nem az eredmény a lényeg, hanem, hogy kikkel vadásztam együtt!

